

Ludas Matyi
XXXV. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM
Ára: 2,80 Ft
1979. MÁJUS 10.

TALPALATNYI FÖLD

– Tudod, megvásároltuk a sírhelyünket, és addig újhagymát termesztünk rajta

Brenner György rajza

Hetvenkilenc szegfű

Ezen az oldalon glosszákat közlünk. A glossza – az Értelmező Szótár meghatározása szerint – **rövid(ebb), tömör, gyakran bíráló rövid (újság-) cikk.** S mikor jó a glossza? Ha indulatos. Az indulat szó magyarázata az Értelmező Szótárban: **hirtelen gerjedt düh, harag.**

Mindezeket csak azért mondom el, hogy ezek a meghatározások nem mindig stimmelnek. Nem stimmelnek például az én esetemben sem, mert én azért ültem le glosszát írni, mert jókedvű voltam. Jót nevettem valamin és úgy gondolom, hogy önök is szeretnek nevetni.

Nos, az történt, hogy anyám hetvenkilenc éves volt a napokban. Mit vegyek neki? Megvenném neki az angol koronagyémántokat is, de annyi pénzem nincs. Ekkor elhatároztam, hogy virágot veszek. Hetvenkilenc szál szegfűt.

Bementem egy virágüzletbe (Sasad Mgtsz, Lenin krt. 51.) és egy nagyon kedves, bájos fiatal eladónő fogadott. Mondtam, hogy szeretnék virágot venni, szegfűt, és elküldeni egy megadott címre.

– Mennyi a szegfű?

– Tizenkét forint.

Gyors fejszámolás. Hetvenkilencszer tizenkettő az kilencszáznegyvennyolc forint.

– Mennyit adhatok?

– Hetvenkilenc darabot.

– Hetvenkilencet? – kérdezte megdöbbenve az eladónő. – S azt hogyan vigyük ki a címre? Hetvenkilenc szálat!

– Nincs valami kosár vagy valami ilyesmi?

– Nincs – válaszolta az eladónő, majd rövid gondolkodás után adott egy tippet. – Tessék átmenni a szemközti boltba és venni egy bőszájú vázát, amelybe belefér a hetvenkilenc szegfű.

Megköszöntem a kedves eladónőnek a tippet és kimentem az üzletből. (Azóta sem mentem vissza.) Odakünn az üzlet előtt viszont elfogott a nevetőgörcs. A járókelők csodálkozva néztek rám: mit röhögök magamban? Azon röhögtem, hogy nekem mondták, vegyem meg a vázát, pedig az eladónak kellett volna megvennie és nekem felszámolni az összeget. S miért nincs egy virágüzletben kosár? S mi van akkor, ha – tegyük fel – száz szál rózsát rendelek egy primadonnának?

A szegfűket azért megvettem egy maszeknál. A maszek azt kérdezte tőlem:

– Elég lesz hetvenkilenc szegfű?

Mikes György

Vigyázat hamisítvány

A Kék fény legutóbbi adásában felvetődött a kérdés: vannak-e nálunk is pénzhamisítók? Megnyugtatott a válasz: külföldi pénzeket egyáltalán nem hamisítanak nálunk, a forint hamisítására is csak néhány primitív kísérlet történt.

Tűnődtem egy keveset azon, milyen is lehet egy primitív módon hamisított százas bankó? Talán római számjegyekkel írták a százat, vagy két t-vel a forintot? Faluvégi Lajos aláírása helyett esetleg a Reményi-Schneller Lajosét kanyarították oda? Netán a rossz klisék miatt annyira eltorzult Kossuth apánk képe, hogy sokan Görgey Artúrra vélték ismerni benne?

És ekkor nagy fényesség járta át elmémet: megvilágosult egy rejtelmes titok.

Van a szerkesztőségben egy vaskos dosszié „A nyomda bűnei" felirattal. Ebben gyűjtjük össze az olvasók által címünkre beküldött, hanyagul nyomtatott Ludas-példányokat. Ide került legutóbb dr. Cséry László olvasónk (Bp., Hőgyes Endre u. 3. – 1092) küldeménye is. Hadd idézzek leveléből:

„E héten is megvásároltam a Ludas Matyit. Amikor olvasni kezdtem volna, felfedeztem, hogy terjedelmének 50 százaléka nem látható, nem olvasható. Töprengeni kezdtem, mi lehet az oka. Négy lehetséges okot találtam:

1. A lapban olyan dolgokat írnak, ami nem tűri a nyomdafestéket.
2. Bevezették a lapnál a cenzúrát és a cenzor a tartalom felét letiltotta.
3. Valamilyen „új, korszerű" nyomtatási eljárást vezettek be.
4. Vagy csak egyszerűen a szakszerűtlen, gondatlan nyomdai munka (festőhenger rossz beállítása, festéktartály kiürülése) párosult a gondatlan ellenőrzéssel."

Nem tudnám elhinni, hogy a kitűnő, jó nevű és jó hírű, patinás Zrínyi Nyomda ilyen minősíthetetlen minőségű terméket bocsátana ki hétről hétre, ezerszám, tízezerszám.

Nem lehet másképp: primitív laphamisítókkal állunk szemben!

Ez idáig világos. Csak azt nem tudom, mi a további teendő? Rendőrért kiáltsunk vagy nyomdai ellenőrért?

Radványi Barna

Különleges napjaink

Fogyasztói szokásaimat észrevehetően befolyásolják. A csütörtöki bevásárlónapnak bevallottan ez a célja: rendre tanítani az iparcikk-vevőt. Jólnevelt vásárló hétfőnként áruházba jár, mert akkor van a CENTRUM-hétfő. Kedden és szerdán békén hagyja az iparcikk-kereskedelmet (valamikor meg is kell keresni a pénzt a vásárláshoz). Csütörtökön estefelé aztán ismét benyomul az üzletekbe. Pénteken és szombaton már csak a henteseket és a zöldségeseket zavarja. Ilyen az ideális vevő, aki – valljuk be – inkább csak a jövő reménysége és ma még olyan eretnek gondolat is megfordul a fejében, hogy mire jó ez addig, amíg a fél négykor hiánycikk fél nyolckor is az? Sőt, még az is eszembe jut, hátha nemcsak a fogyasztók szokásait lehetne befolyásolni, hanem a szolgáltatókét is. No, persze módjával!

Be lehetne vezetni például az ÚJSÁGFELHORDÁS NAPJÁ-t, legalább egyszer egy héten; ezen az egész heti garnitúrát akkor vinnék fel az emeletekre. De felvinnék. Hasznos lenne az UDVARIASSÁG NAPJA, amikor a vevővel nem szabad kiabálni (persze az elárusítóval sem), a vendéget tilos aznap megverni, sőt az ügyfelet sem szabad elutasítani. Nemrég egy panaszos levélben azt olvastam, hogy egyik szolgáltató vállalatunknál percekig nem vették fel a telefonkagylót és amikor az ügyfél emiatt reklamált, azt a választ kapta, hogy túl hideg a kagyló. Éppen azért az Udvariasság Napját nem télen kellene megrendezni, de nem is nyáron, amikor esetleg túl forró a telefonkagyló, hanem kora tavasszal és ősszel, mert mondanom sem kell, hogy ebből évi kettővel is megelégednék, nem kívánok túlzott igényeket támasztani. És be lehetne vezetni a NYITOTT W.C.-k NAPJÁT, illetve ESTÉJÉT, legalább egyszer egy héten, mert ennyire szükség van. Ugyancsak szükség lenne a MOZGÓ LIFTEK NAPJÁ-ra, továbbá az ÚT- ÉS KÖZMŰBONTÁSOK EGYEZTETÉSÉNEK NAPJÁ-ra is.

És ha mindez már sínen van, be lehetne vezetni a FELELŐSSÉGVÁLLALÁS NAPJÁ-t, azt az egy napot, amikor mindenütt meg kell nevezni, hogy valamely hibáért ki a felelős. Ezt követné a TILTAKOZÁSI NAP, amikor megnevezett felelősök kikérnék maguknak, hogy őket nevezzék meg.

Földi Iván

Hot dog

Óriáskiflit nem minden üzletben, mármint szaküzletben lehet mindig kapni, sőt csak ritkán; a virsli hasonlóképp többnyire hiánycikk.

Ámde! Fél óriáskifliben sült virslit minden utcasarkon és mindig lehet kapni.

Alig fél év alatt Budapesten megnyíltak a vendéglátóipari üzemegységek utcai ablakai, és dugják ki rajtuk a kiflibe sült virslit, magyarul: **hot dogot.** Ára 6 forint, 7 forint, melyiknél hogy...

Ez így rendben van, ez szép, ez világvárosi jelenség, ez közélelmezési akció meg minden, csupán, azaz sőt...

A hot doghoz nem elég az óriáskifli, meg a virsli, ahhoz kell egy bizonyos szerkentyű. No, nem valami rafinált masina, de azért – ahogy elnézem – „munkaigényes" készülék.

És ez a hot dog-sütő masina van. Minden mennyiségben. Nem tudom, hogy tőkés importból van-e, vagy szövetkezet, netán maszek kisiparos készíti-e, de van.

És van munkaerő, meg kapacitás, meg tőke meg minden, ami a hot doghoz szükséges.

Én ezeket az embereket megkérném, nézzenek körül e honban, biztos, hogy találnak még sütnivalót, bőven.

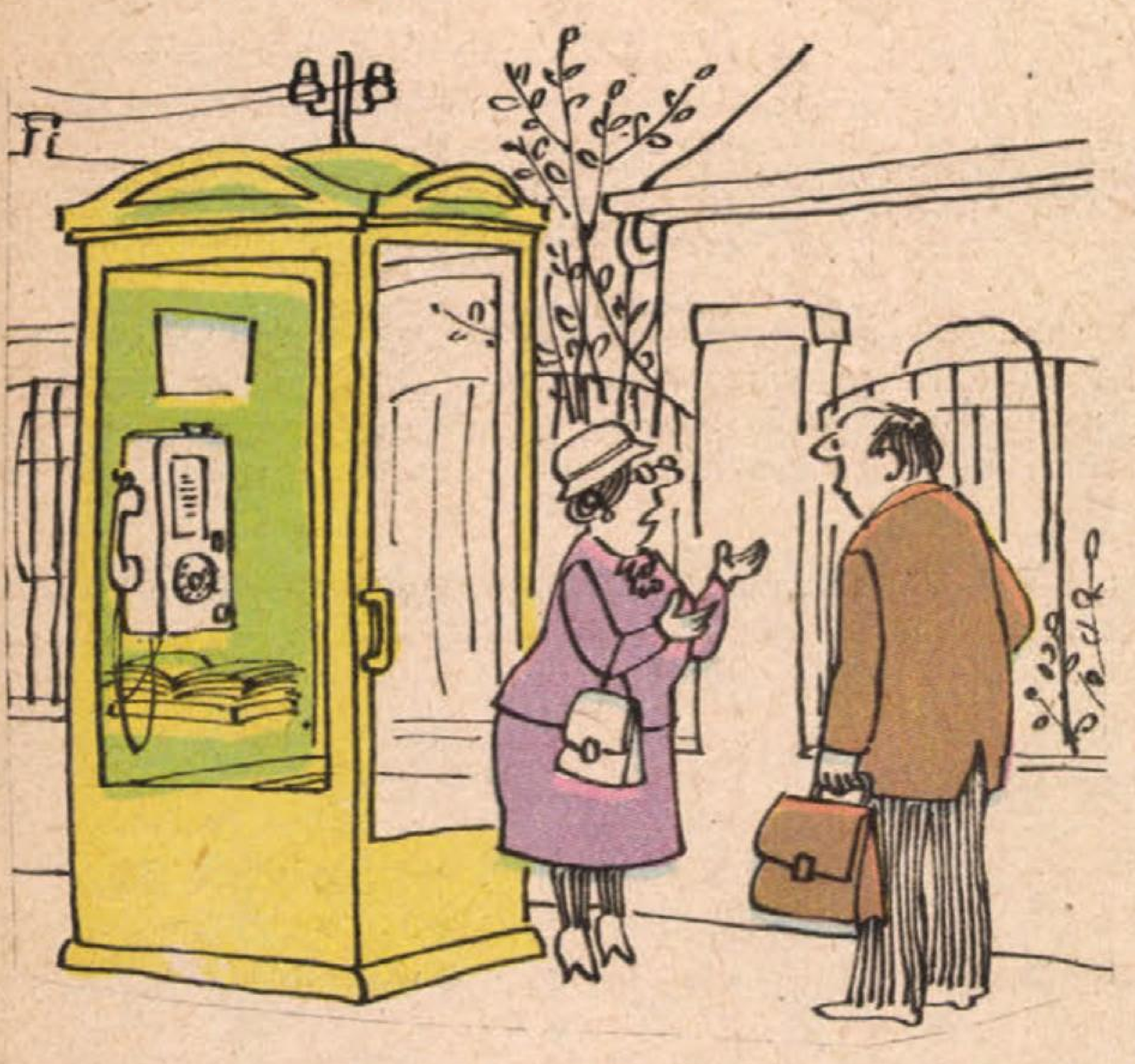
Vagy, ha nem érnek rá, adják át a munkamódszerüket.

Megköszönjük.

Sólyom László

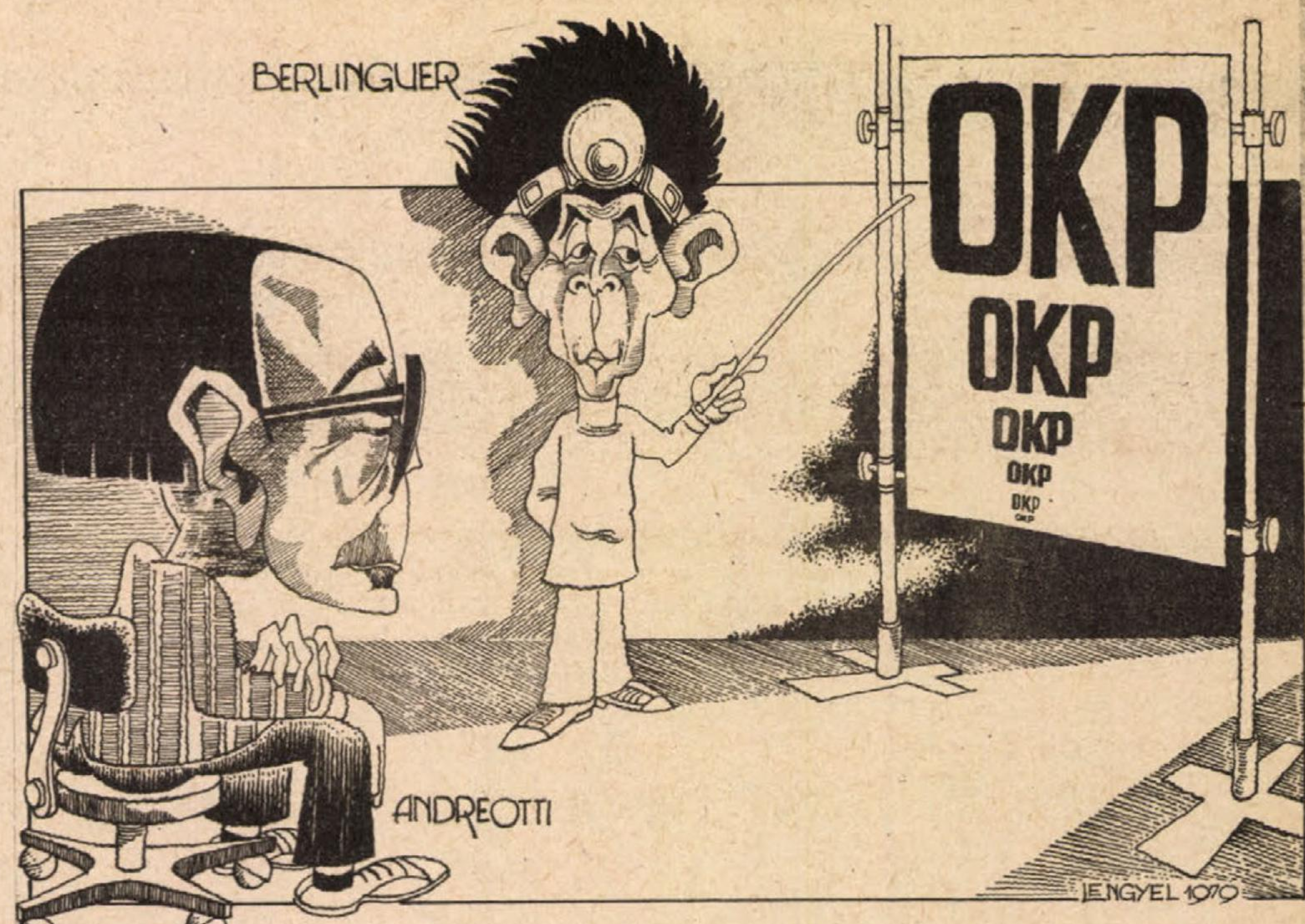
mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét

VILMA NÉNI

– Sosem kapok választ a TV-fórumtól, mert mindig rossz a telefon!

MÁSIK SZEMÜVEGRE LESZ SZÜKSÉG...

ANYANYELV

Lipánkai Géza, az igazgató korszerű ember volt. Tisztelte az alapműveleteket, senkivel sem adta össze és semmi alól nem vonta ki magát, így a kutya sem vádolhatta azzal, hogy se nem oszt, se nem szoroz. Az anyanyelvi hét közeledtével elhatározta, hogy megjutalmazza azokat, akik e téren valami figyelemre méltót alkotnak a vállalatnál. Aztán erősen figyelni kezdett.

Végighallgatta például Pék Arnoldot, a főosztályvezetőt az ebédlőben. Pék Arnold fasírtot szúrt a villájára, megkente kelkáposztával s aztán — asztaltársainak kérésére — megvilágította a közel-keleti helyzetet.

— Csak akkor lehet megtudni — mondta Pék Arnold —, hogyan reagál a tigris, ha meghúzzuk a farkát... szivárogtatták ki nemrégen illetékes helyhez közel álló körök, persze a teljes nézetazonosság alapján. A hallgatag többség szóvivője még azt is tudni véli, hol az a tigris, ki az a farok és miért kell húzni, de mértékadó vélemények szerint tigrisből kevesebb több lenne. Egy mindenesetre bizonyos. Ha a kérdésre igen lenne a válasz, akkor akár stratégiai változások előjeleit is regisztrálhatnák a megfigyelők, míg ezzel szemben, ha a kérdésre nem lenne a válasz, az korántsem jelentene annyit, mintha a kérdésre nem lenne válasz és valamelyik fél az egyértelmű elkötelezettség helyett a kétértelmű lavírozást választaná. A probléma tehát csupán annyi, hogy vajon az utolsó vita után nem robban-e ki egy utolsó utáni vita, ha pedig valóban érvényesek maradnak a formulák, mi kerül a szőnyeg alá.

Lipánkai Géza, az igazgató a harmadik díjat ítélte oda Pék Arnoldnak ritka nyelvi teljesítményéért. Ennél több szóval ennél kevesebbet mondani, profinak is becsületére válnék.

Lipánkai Géza aznap délután a cég levelezését írta alá. A hatalmas paksamétából furcsa iromány került a kezébe. Allada Árpád, az öreg cégvezető írta, ritka nyelvi nekibuzdulásból klasszikusan dübörgő versmértékben. A levél így szólt:

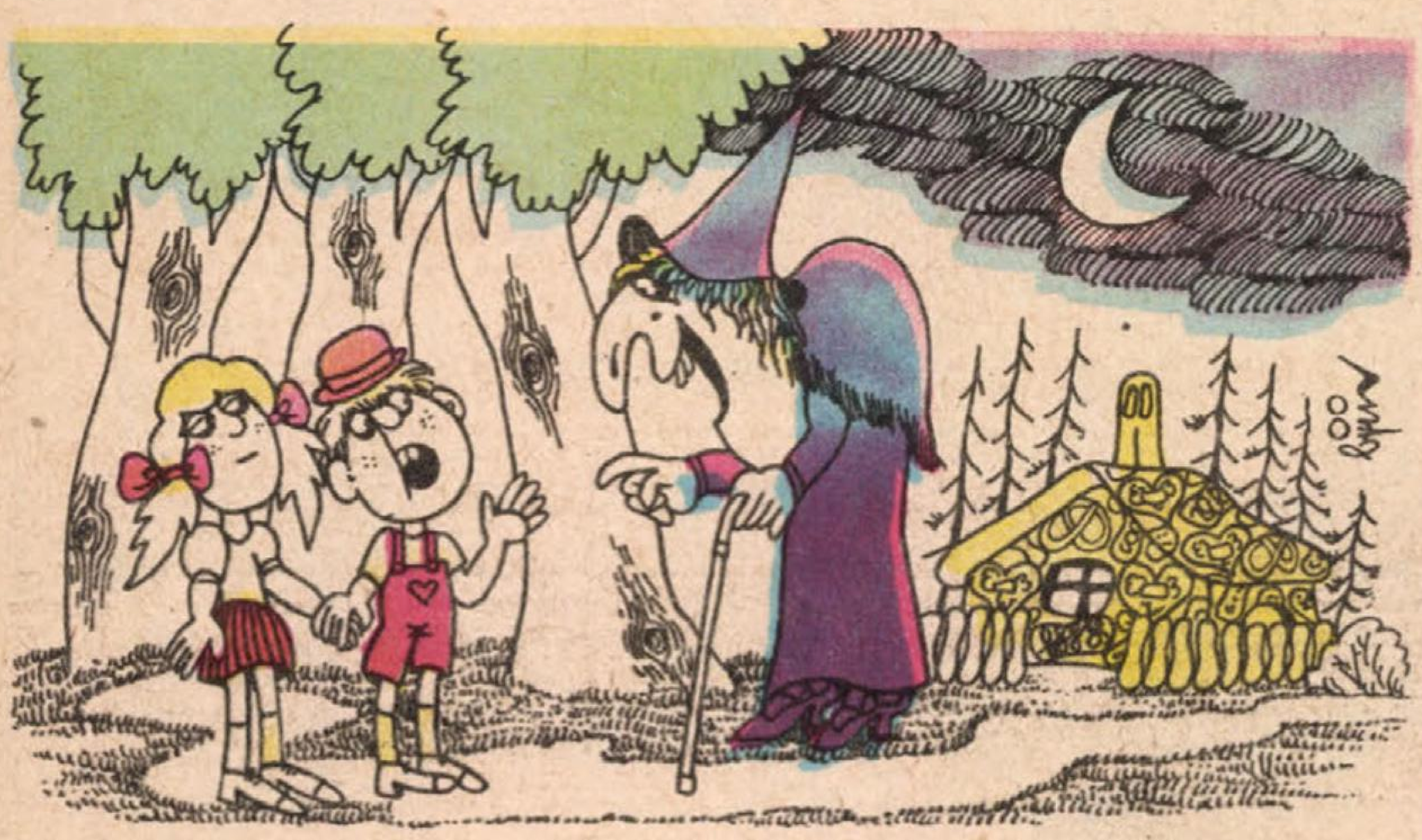
T. Mediál téesznek, kelt ma, de Pesten.
Hajh, ti galádok, a könyveteket fenemód kurkászván
Megrogyva ám cudarul ez a rossz kutya térgyem
S mint atya kerge fiát vág hókon a Guttmann.
Mert ti egy árva peták nem sok, na de azt se fizettek.
Hónapok óta fityeg ama rút summa a számlán,
Mint ara férje nyakán, hogy vinne az ördög.
Vásálni elit, de fizetni az almás?
Uccu tudom, bírná aztat a kis hasatok.
Ámde ma végre immár eme gyermeki cselnek,
Záros a terminusunk, de ha mégse fizettek,
Golyhók! Az ügyvéd úr fene orrlika tágul
S rágja mint bősz Bucefál immáron a zablát.
Mindezeket jegyzé csuda nagy szeretettel
Allada cégvezető, mint tudjuk az Árpád.

Lipánkai Géza, az igazgató a második díjat adományozta Allada Árpádnak. Mert korszerű ember volt, s szíve csücskében mindig őrzött egy helyet a szent őrülteknek. Lipánkai Géza ezt követően lesétált a vállalat óvodájába, ahol Spronc Edit éppen a srácok ujjait leltározta az ismert „Ez elment vadászni..." játékocska keretében. Csak éppen teljesen modern szöveggel.

— Ez széles körű társadalmi akciót hirdetett a hazai vadállomány volumenének mélyreható pontosítása tárgykörében — szavalta Spronc Edit. — Ez felhasználva a baráti országok fejlett sportlövészetének tapasztalatait, kimagasló egyéni csúcsot ért el a futóvadlövészetben, különös tekintettel a világ sportolóinak küszöbön álló nagy találkozójára. Ez hathatós intézkedéseket foganatosított a zsákmány telephelyének háztáji-centrikus módosítása tematikájában. Ez az élenjáró honi szakácsművészet minden vívmányát mobilizálva, minőségi változást hozott létre az elfekvő készlet állagában. És a Szent Jobbról elnevezett szocialista brigád ötödik tagja, vagyis ez az icike-picike, ismételten szem előtt tartotta a korszerű, fehérjedús táplálkozás objektív kritériumait.

Lipánkai Géza, az igazgató érezte, hogy ezért a bravúrért joggal adhatja az első díjat Spronc Editnek.

Peterdi Pál

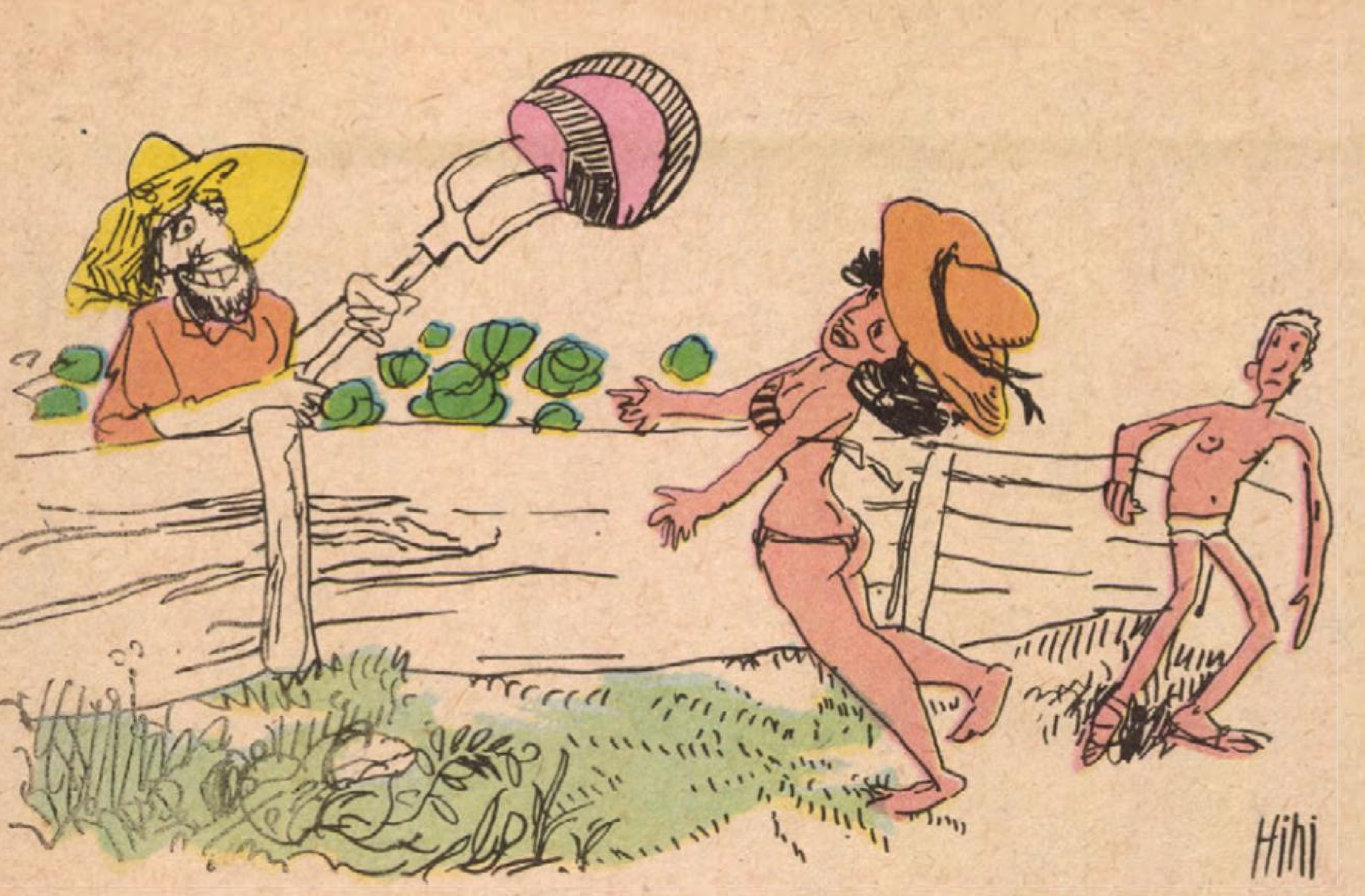

– Ugye, lelkecskéim, ti vagytok a Jancsi és a Juliska?
– Dehogy, néni kérem, mi Raymond és Henriette vagyunk...

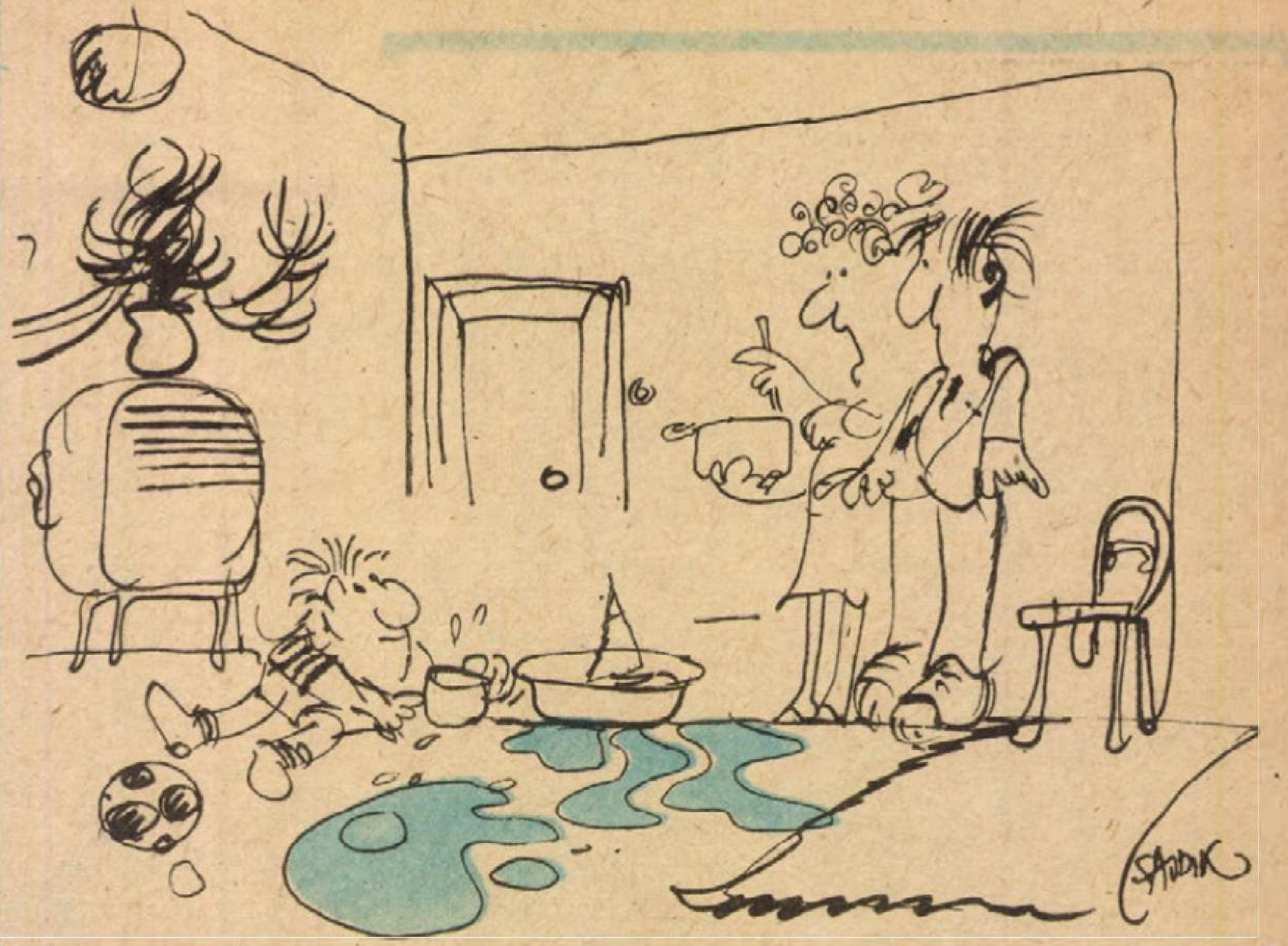

– Csak nem akarod azt mondani, hogy ez egy gyermekévi rendezvény?!

VÍKEND-SZOMSZÉD

– Tessék, a labdájuk!

– Nem tudnál olyat játszani, amitől a fölöttünk lakó ázik be? Vele vagyunk haragban!

ZSÖLLYE

Sívó Emil a Thália Színház igazgatója közismert arról, hogy a legkellemetlenebb dolgokat is a lehető legkellemesebb formában igyekszik közölni. A szezon vége felé többen felkeresték gázsiemelési kérésükkel, de különböző okokra való hivatkozással ezeket a kérelmeket Sívó nagyobbrészt visszautasította. Igaz, minden alkalommal más-más formában, kedélyes beszélgetés keretében. Így történt, hogy a napokban a színház egyik művésze már ezekkel a szavakkal állított be Sívó irodájába:

— Csak annyit mondj Emilkém, hogy mikor, mennyit és... miért nem?!

A Vidám Színpad társalgójában Kibédi Ervin egy színes külföldi magazint mutogat kollégáinak:

— Nézzétek ezt a fényképes riportot. Igazán nem mindennapi tudósítás: Mark Bronson ausztrál világjáró egy kutyával bejárta Brazília őserdőit. Hat évig tartott az útja...

Schubert Éva megértőn bólogat.

— Nem csodálom. Egy ilyen kutya minden fánál megáll!

Sylvester Stallone, a Rocky című film szerzője és főszereplője többször is elmondta a sajtónak, hogy a film rendezője, John G. Avildsen az első forgatási napig tiltakozott az ellen, hogy egy ismeretlen bokszoló játssza filmje főszerepét. Miután Stallone kijelentette, hogy ebben az esetben nem adja oda a forgatókönyvet, a producer rávette a rendezőt, hogy dolgozzon együtt Stallonéval. A felvételek alatt sok volt a nézeteltérés és az utolsó felvételi napon Avildsen így búcsúzott sztárjától.

— Maga gyűlöl engem!... Tudom alig várja, hogy meghaljak, aztán eljön a temetőbe és leköpi a síromat...

Stallone tiltakozott:

— Ugyan John! Ki nem állhatom a sorbanállást!

Egy nemrég lezajlott pesti premier után két színész beszélget a Rátkai klubban.

— Láttad a darabot?

— Láttam.

— Milyen?

— Nézd, egyet tanácsolhatok. Ha esetleg megnézed az előadást, rögtön a második felvonás után menj el!

— Miért éppen a második felvonás után?

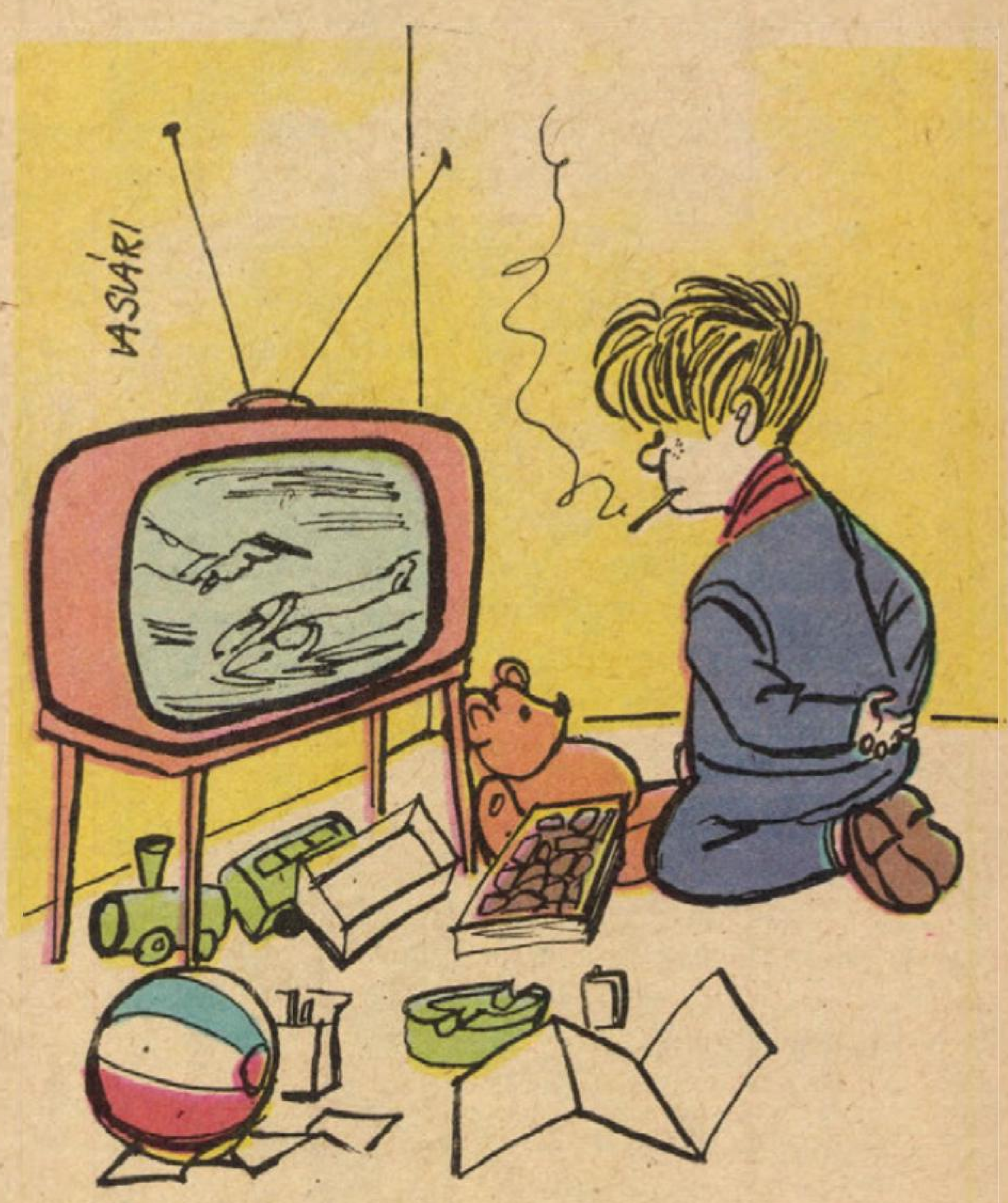
— Mert az első után nagy a tolongás a ruhatárban!

Szőnyi Olga nagy sikerrel énekelte három estén át a bécsi Staatsoper színpadján Wagner Tannhäuser című operájában Venus szerepét, Karajan rendezésében. A társulat nagy szeretettel fogadta már az első próbán a magyar vendégénekesnőt, aki a premier után nem győzte dicsérni az előadás kollektíváját, a színfalak mögötti kollegiális, baráti hangulatot. Az előadás karmestere, Christof Prick mindennek így adta magyarázatát:

— Tudja kedves Olga, az a jó színház, ahol a színészek, énekesek, nemcsak egymásról, hanem egymással is beszélnek!

Rátonyi Róbert

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

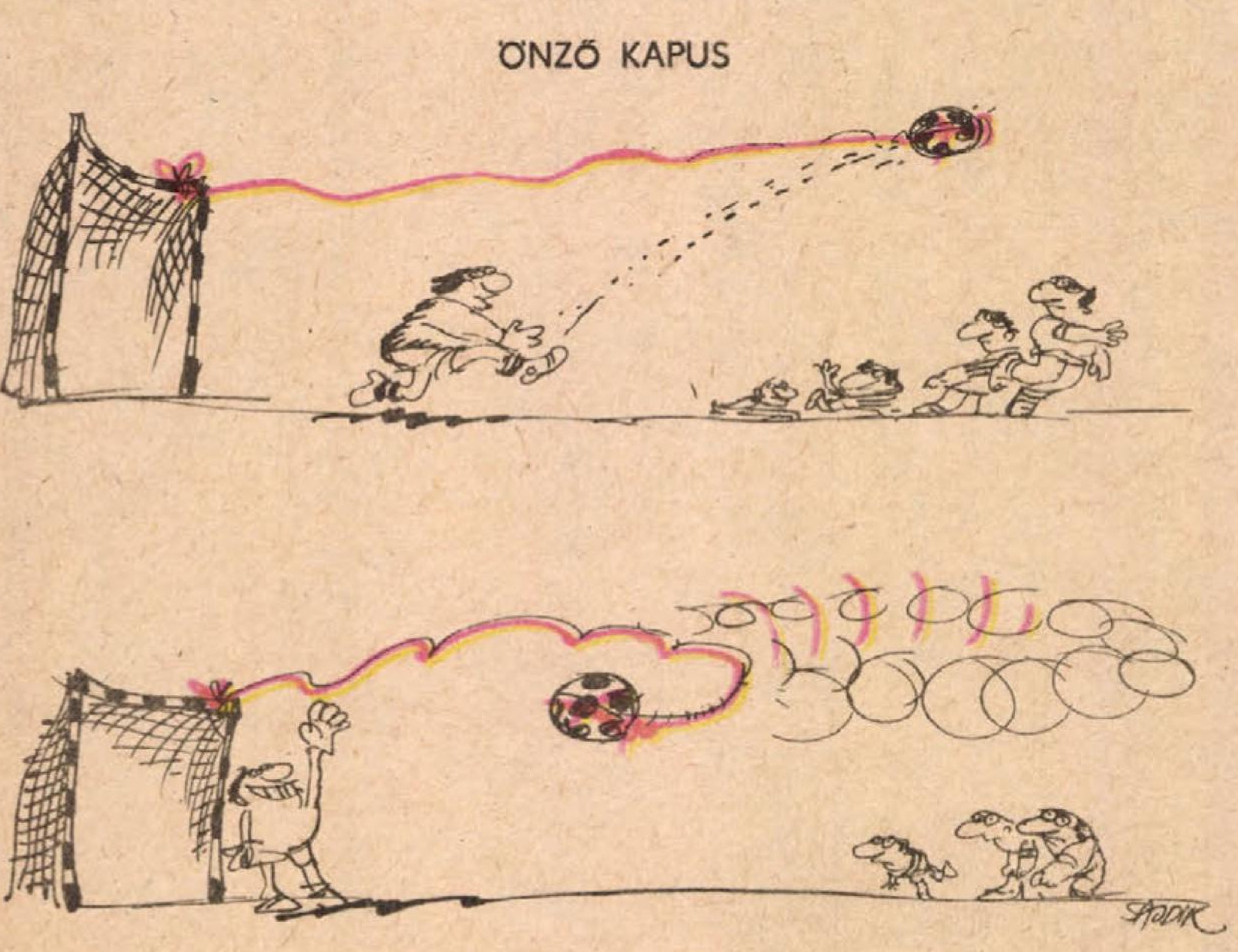
Az ismert hegedűművész elolvassa a koncertjéről szóló beszámolót az amerikai kisváros helyi lapjában, és felháborodottan kopog be a szerkesztőhöz.

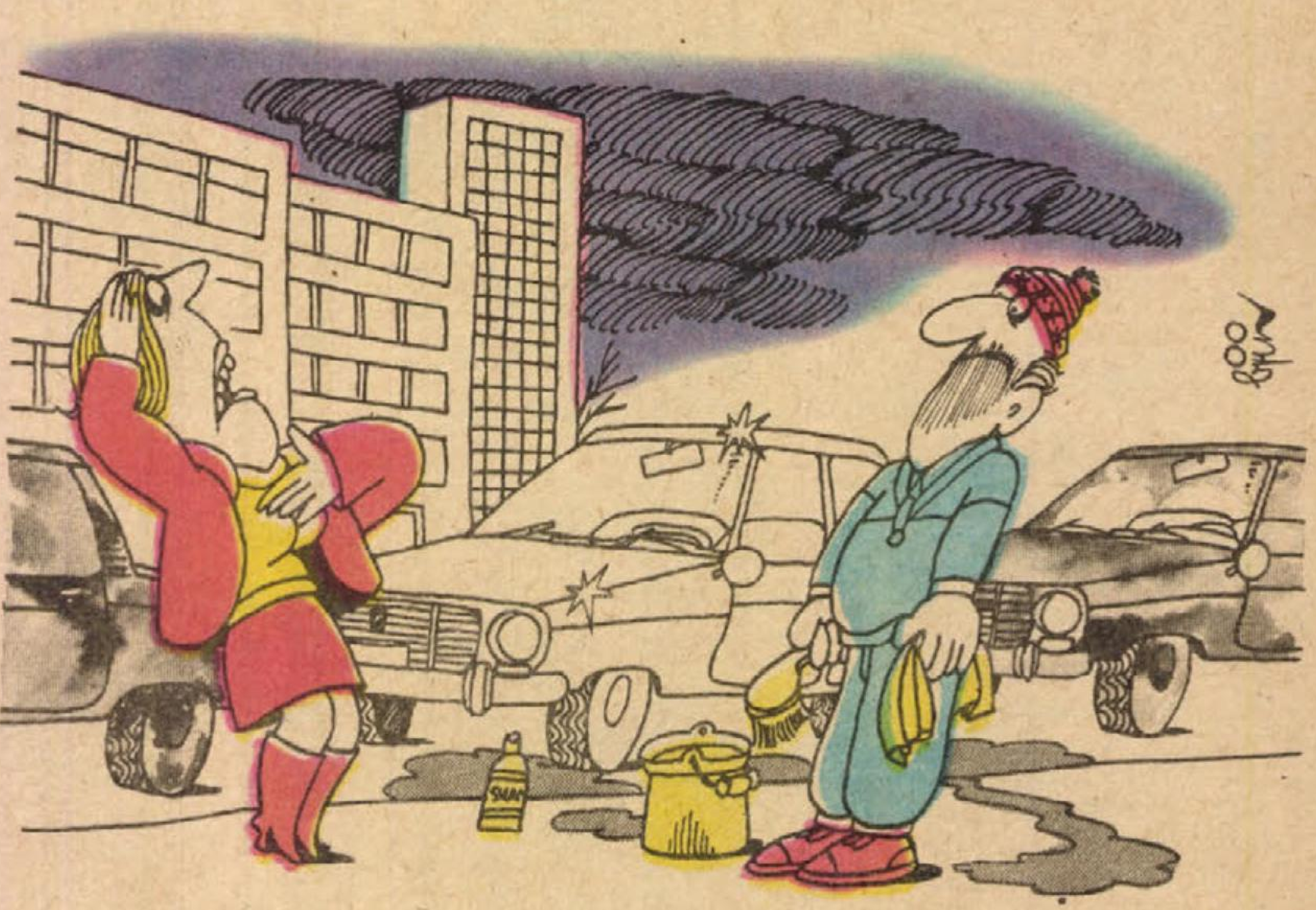
— Háromszor is elmondtam az önök riporterének, hogy igazi Stradiváriuson játszom, és az újságban erről egy szó sincs!

A szerkesztő elnézően elmosolyodik.

— No és mit akar? Nézze, ha ez az ön mister Stradiváriusa, vagy mit tudom én kicsodája, reklámozni akarja a hegedűjét az újságomban, akkor tudassa ezt velem, és tíz centet fizet soronként.

ÖNZŐ KAPUS

– Atyaisten! Hiszen te nem a mi kocsinkat mostad le!...

FÜLÖP GYÖRGY:

Napirenden az egészségügy

Az egészségügy ötödik öt-
éves tervének irányelveit
az Egészségügyi Miniszté-
rium 1975 végén adta köz-

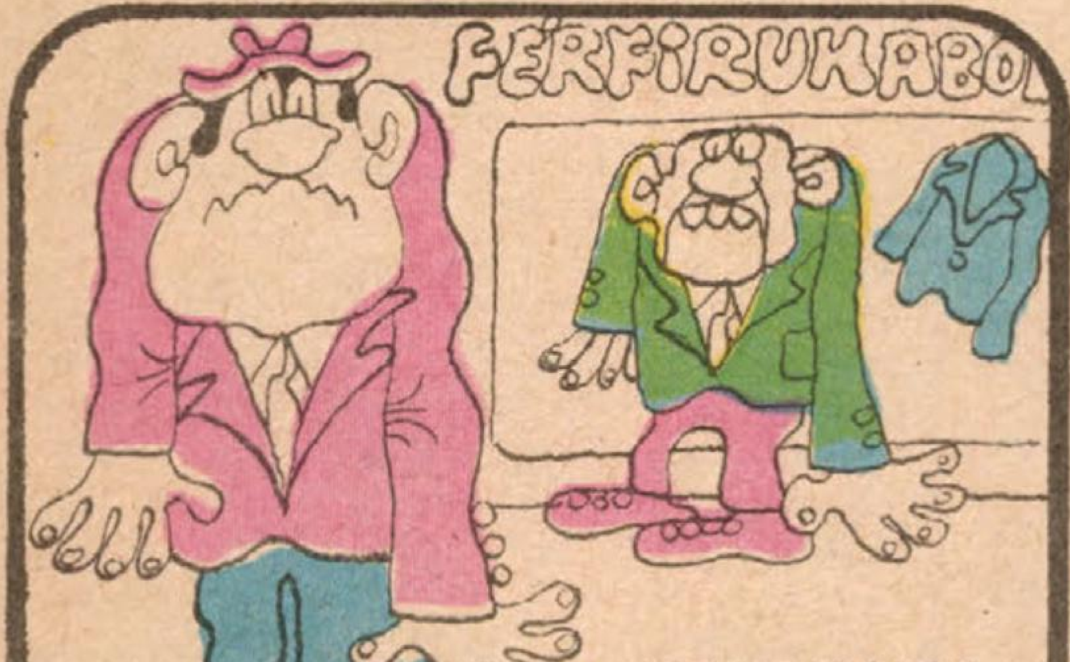
lődik a
ezen be
orvosi h
mi orvosi

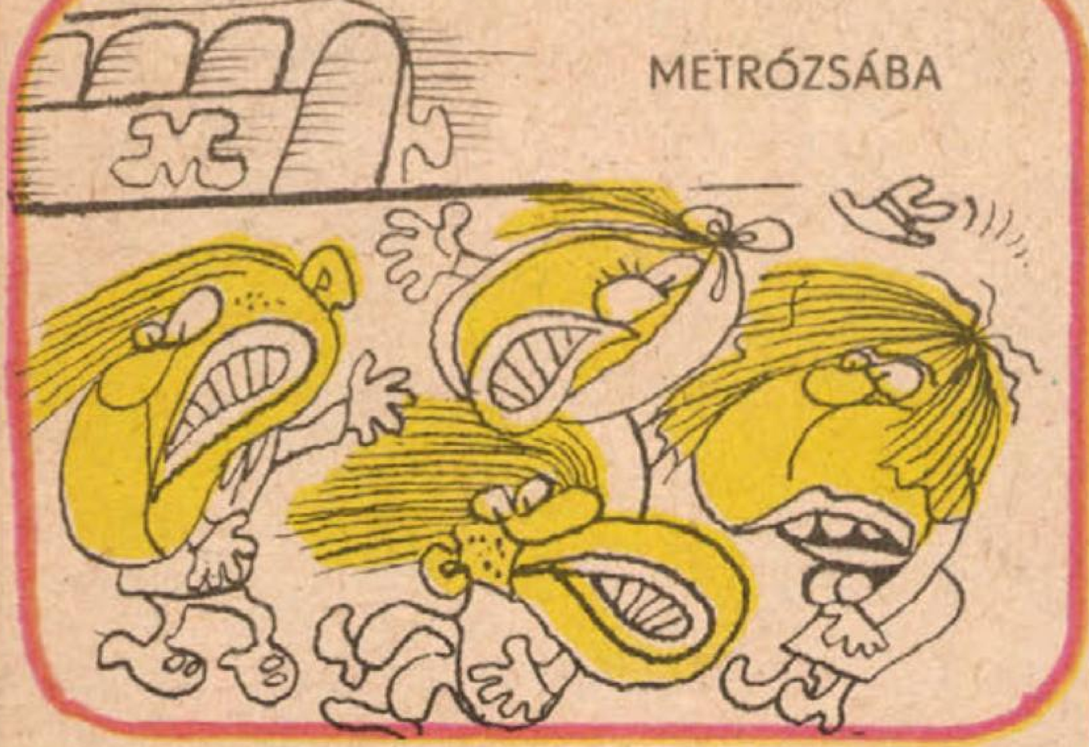
Gyakori károsodások:

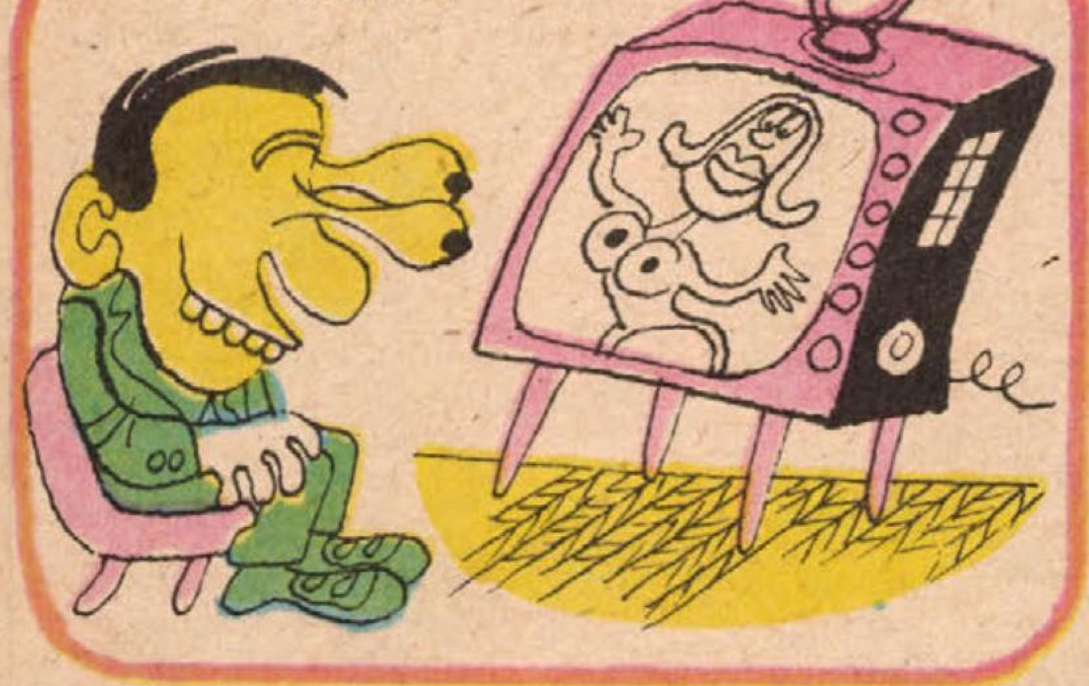
BKV-TYÚKSZEM

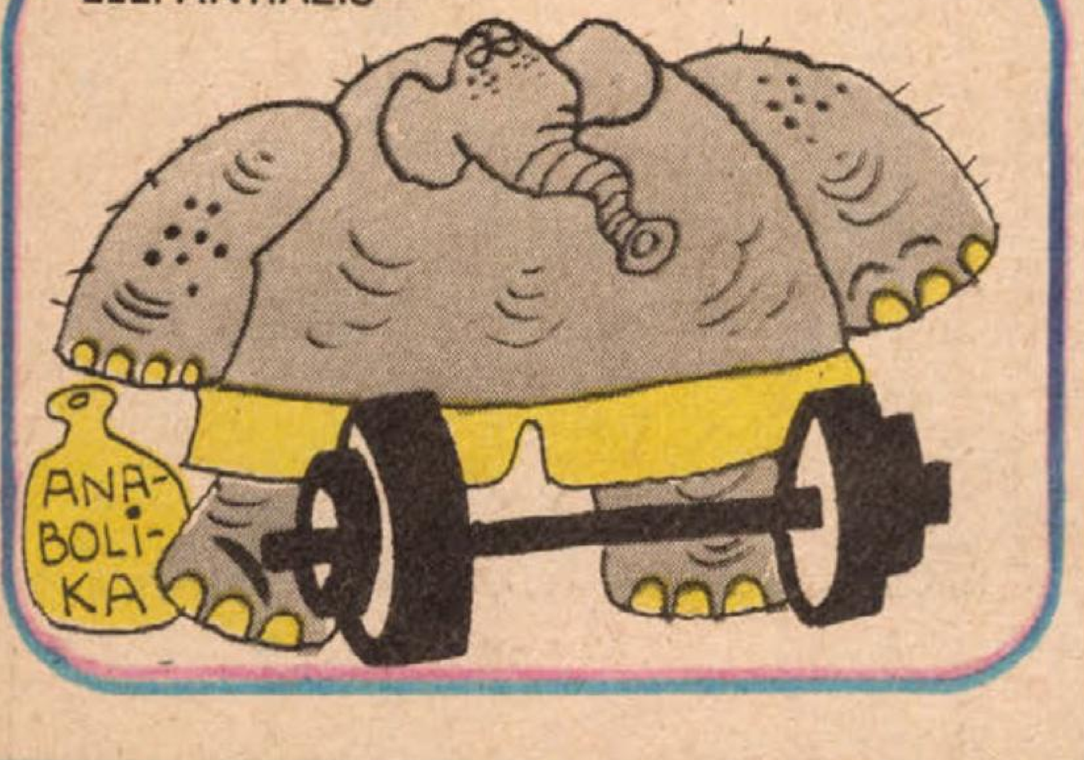
KONFEKCIÓKÉZ

METRÓZSÁBA

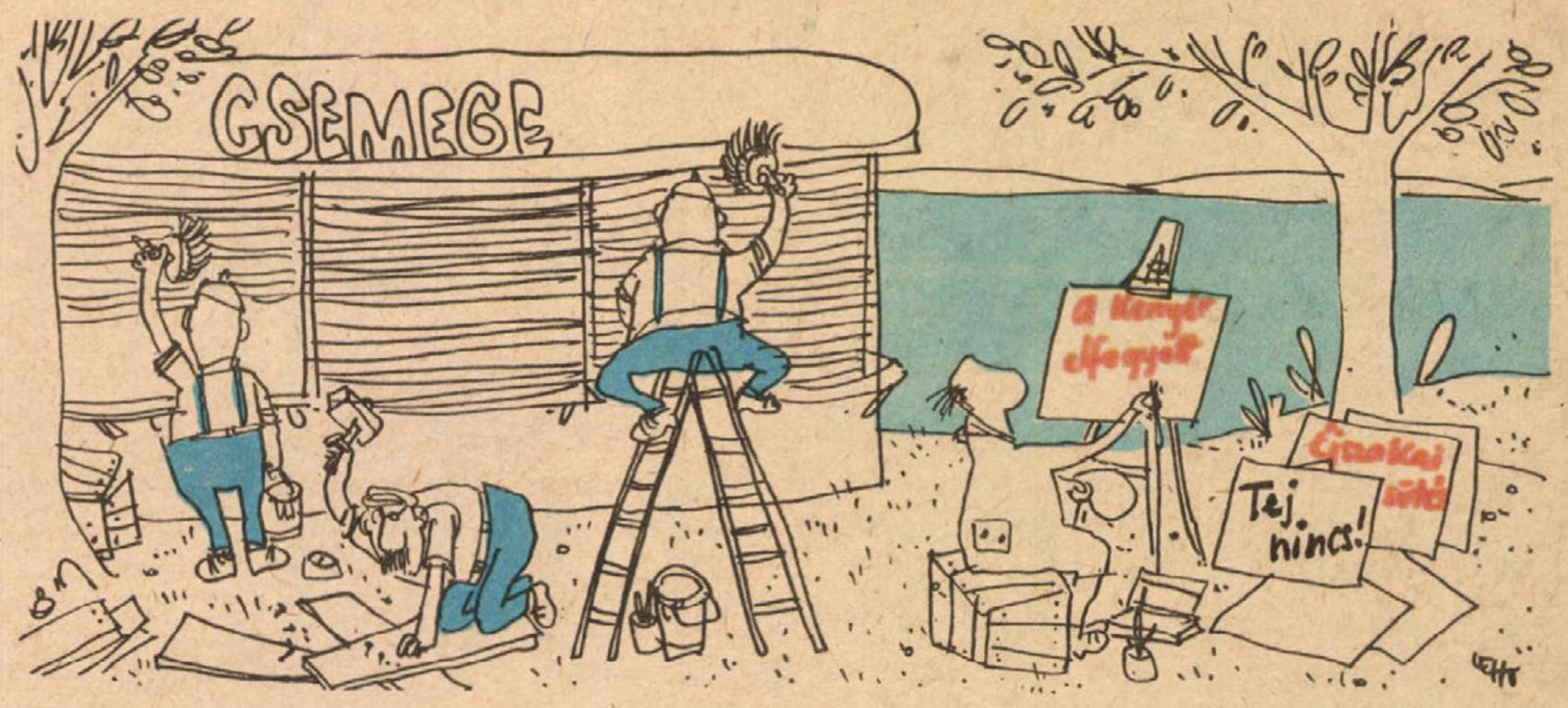

TÉVÉSZEM

ELEFÁNTIÁZIS

KÉSZÜLŐDÉS A NYÁRRA

FOGÁSOK

Horgászok ülnek a vízparton és beszélgetnek

— Tegnap ekkora pakurát fogtam!

— Az szép fogás. Persze ha látta volna amit tavaly fogtam a Felsőhínároson a holtágban. Fenol volt, jó kétméteres. Éppen nem volt nálam centiméter, de esküszöm, nagyobb volt mint én.

— A fenol az nem kunszt kérem. Azt könnyű kifogni. De a pakurának esze van. Még jó, hogy nem a zaggyal dicsekszik.

— Miggyel?

— Zaggyal. Milyen pecás, ha még ezt sem tudja. Koszkeverék, amit ahelyett, hogy leülepítenének, beleengednek a vízbe.

— Ja, ilyet már fogtam. Csak most nem jön semmi! Pedig kiröhög a család, ha megint üres kézzel megyek haza.

— Tudja mit csinálok én ilyenkor? Veszek egy flakon olajat a benzinkútnál, belekeverek egy kis iszapot, vízzel hígítom...

— És nem jönnek rá, hogy nem igazi?

— Ugyan mit értenek ezek a horgászathoz? No de tudja mit fogtam a múltkor? Egy készlet jó radiálgumit.

— Ne akarjon átejteni! Ki dob a vízbe egy készlet jó radiált?

— Azt nem tudom. Volt vele egy kocsi is, de azt visszadobtam. Minden jó horgász megtanul válogatni. Nem szabad mindent kihalászni. Ami nem kell, azt visszadobom, hogy maradjon a természetes közegében. Mi a fenét kezdjek például egy régi 408-as Moszkviccsal? Csupa rozsda volt.

— Hát akkor ide figyeljen maga főhorgász! Én a múltkor kifogtam egy halat is. A Bánatosnál, az üveggyár alatt. Fél évig álltam lesben amíg kifogtam, de megérte. Milyen szép üveges szeme volt.

— Biztosan az üveggyártól. Én egy időben évente kifogtam egy-két halat. Régi szép napok! Ott volt a tanyám, ahol a Fogpasztagyár ereszti a vizet a Felsőhínárosba. Nagyon jó volt a kapás. Tudja, milyen isteni mentolos íze volt azoknak a halaknak?

— És most mire jött?

— Most? Arolra. Most kell rámenni, amíg lehet. Májustól tilalom van rá.

— Arolt itt? És maga jártatja a száját? Az életben nem fog.

— Nekem jön? És följebb a parkoló az autómosóval? Az a kedvenc búvóhelyük. Onnan úsznak lefelé élelmet keresni. Csak tudja, az Arolhoz jó felszerelés kell. Először is egy merítő, ...

És így tovább.

Tótisz András

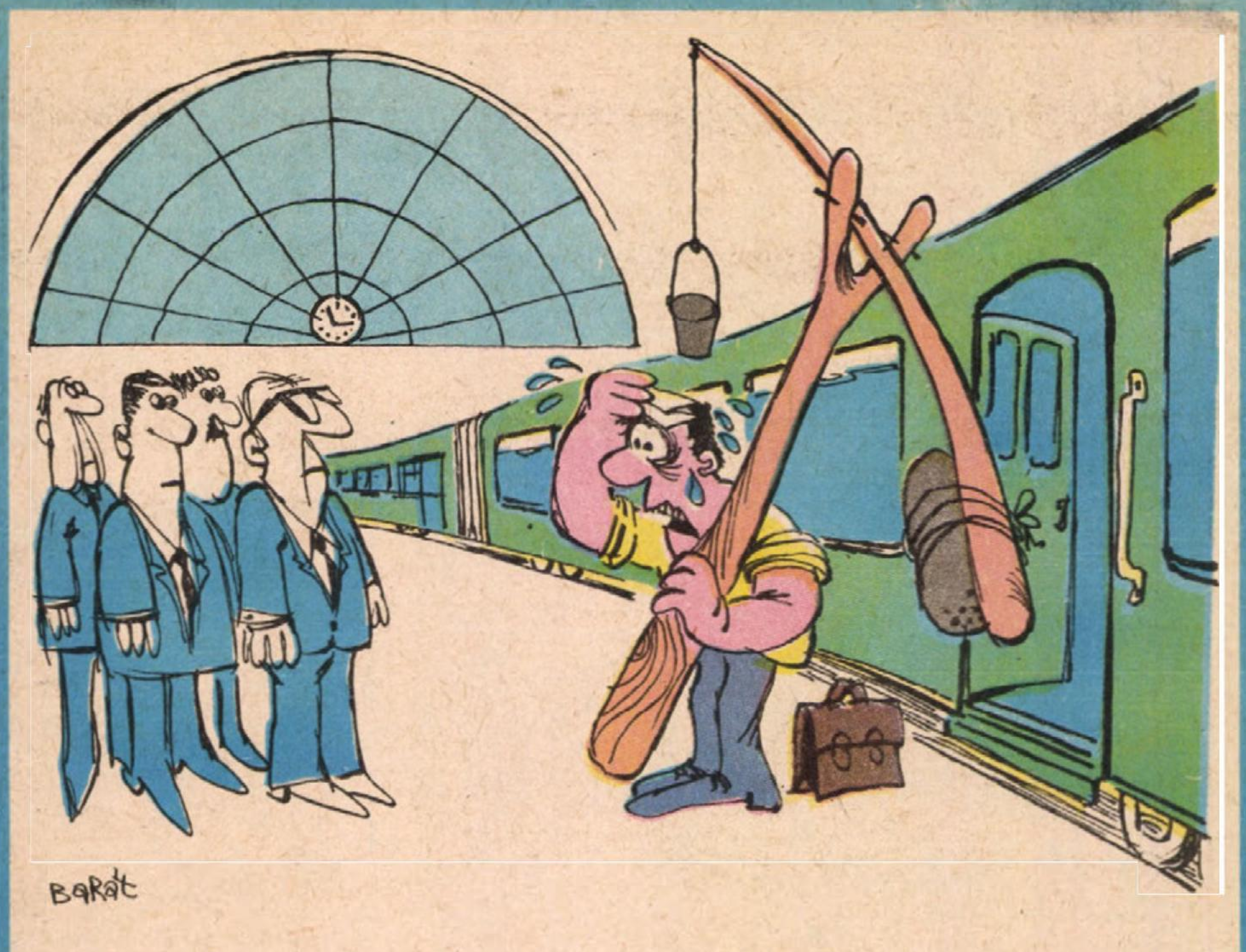

VÍZÜGYI BERUHÁZÁS

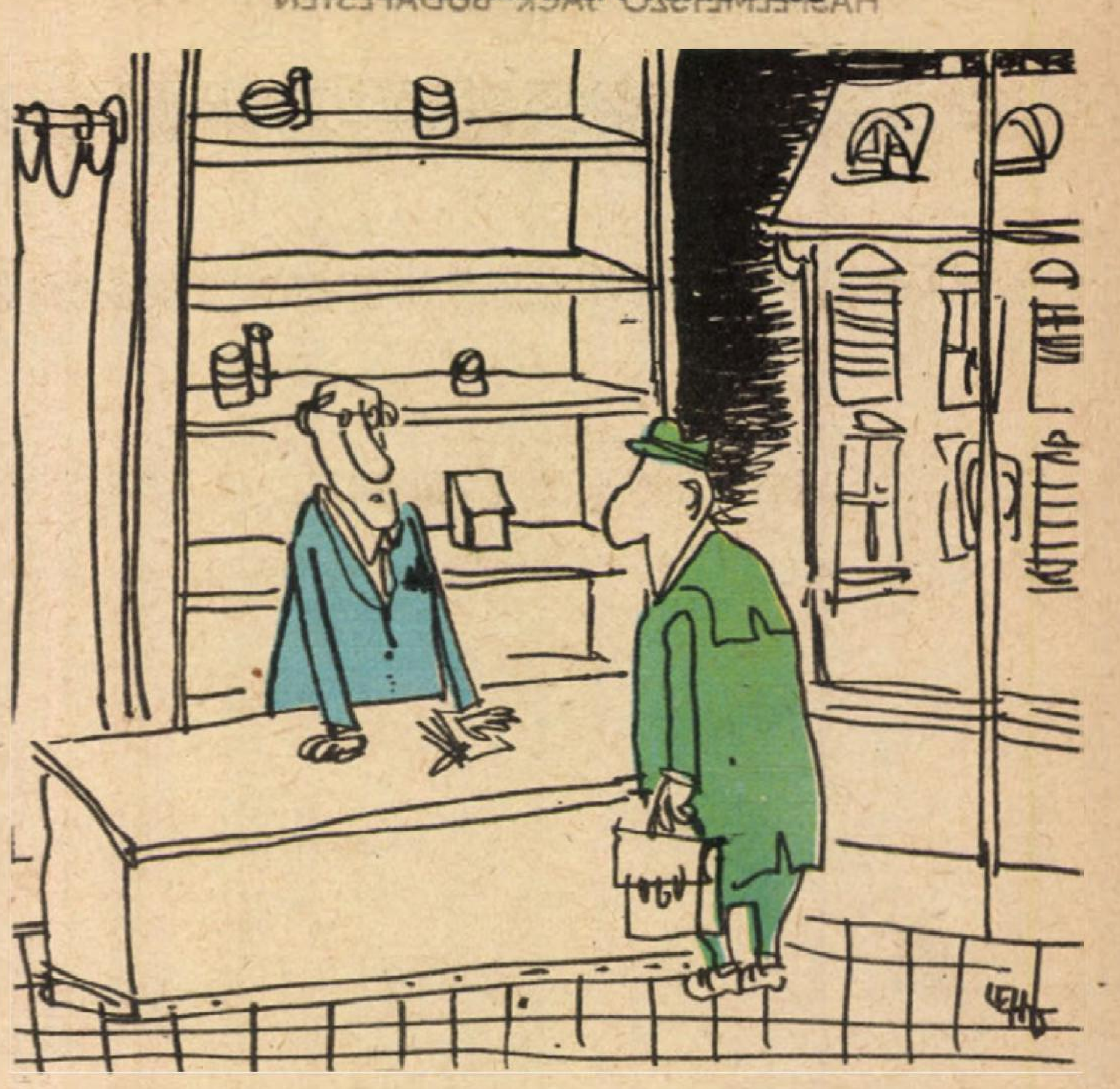
ÉSZJÁRÁS

– Képtelen voltam eladni külföldön. Odakint már sokkal modernebb kutakat gyártanak...

A KERESKEDELEM FEJLŐDÉSE

– Tessék talán benézni a következő bevásárló napon!

SZÍVFANTÁZIA

Öreganyámtól hallottam szájhagyomány útján, hogy mindenkinek van egy alteregója, azaz hasonmása a világon. Az enyém Gelson Alcides de Rose Filho, Rio de Janeiróból, akit egy verekedéssel egybekötött lövöldözés alkalmából a baloldali mellkasán találtak telibe egy pisztolyból kifolyólag, de megúszta, mert a jobb oldal mellkasában helyezkedett el a szíve.

Csakhogy én nem úsztam meg szárazon, mivel orvosi alkalmassági vizsgálaton kellett keresztülesnem a közelmúltban. A rendelőintézetben annak rendje és módja szerint becsúsztattam a személyi igazolványomat és a személyi számomat az arra kijelölt nyíláson, mire fél óra múlva kinyílt az ajtó, és újabb fél óra múlva közölte a bűbájos balszíves asszisztensnő, hogy előbb balra az ékágéra, majd balrább a vizeletvizsgálatra, majdan még balrább a szemészetre, mielőtt félmeztelenre vetkőzhetnék.

Mentem tehát jobbszívemmel balra egy órát várakozni. Aztán kinyílt Ali baba varázslatos Szezámja, vagyis az ékágé szívesek által bűvölt ajtaja, ahol a főorvosnő éppen telefonált, én meg éppen lefeküdtem a boncasztal-kinézetű ágyra, a segédnő drótokat csipeszelt a bokámra, meg a csuklómra, mire a balszíves főorvosnő azt mondta a telefonba, hogy azért szeretlek Karcsikám, aztán a balszíves búgóhangra bekapcsolta azt az összetett gépet, és kijelentette nekem, hogy alkalmas, a Karcsinak pedig, hogy ronda fráter.

Mentem így jobbszívvel újra balra, s adtak a sor végén egy steril becentiméterezett üveget, hogy abba bele kell..., s akkor már elkezdett egy kicsit a jobb oldali szívem zaklatni. Ennek ellenére csináltam valamit, és beadtam egy csinibaba balszíves nő orra előtt az ablakon, mire másnap reggel azt mondták, hogy negatív, és így én még akkor sem tudtam az alapos orvosi vizsgálatok alapján, hogy egy vizeletvizsgálat miért nem mutatja ki nálunk, melyik oldalon helyezkedik el az ember szíve.

Így tehát mentem jobbszívemmel a szemészetre. Másfél nap várakozás után azt kérdezte tőlem a főszemész, hogy látom-e bal szemmel a magyar ábécé kis céjét. Láttam, és végre lenge magyarra vetkőzhettem a bal kettes kamrában.

A bal kettes kamrából belépve egy mezítelen nő állt előttem, szintén alkalmassági vizsgálat céljából, azonban a balszíves belgyógyásznő rámszólt, hogy miért léptem be balról, amikor az elsőbbségadás a jobb kettes női kamrának kötelező.

Erre csak azt felelhettem, hogy nálam égett a piros lámpa, de azután egyensúly- és testsúlyvizsgálat következett. Ezt nem vétettem el, mint ahogy azt is fejből tudtam jobb szívemből, hogy hányszor volt kanyarós és rubeolás apám, amikor én még nem is ismertem.

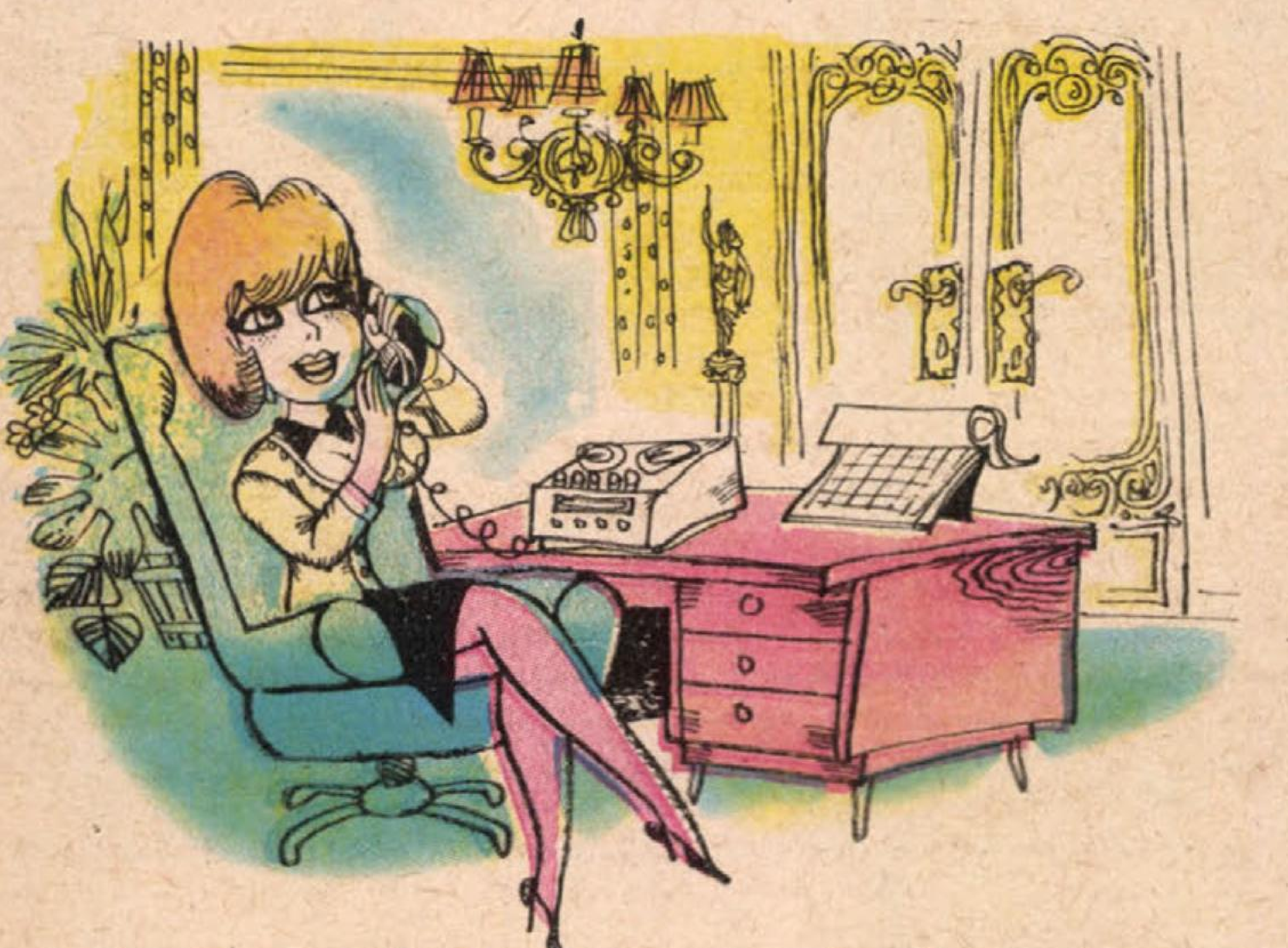
Bal bicepszemre tekerte hát a vérnyomásmérő drótos vásznont, majd sokáig hallgatta az emberiség szokott helyén a szívhangjaimat, s mivelhogy nem kapott választ, nem akarta az időt húzni, s bepecsételte, hogy alkalmas.

Én először felöltöztem, aztán eltűnődtem, hogy milyen makkegészséges vagyok, aztán elájultam.

Bevitték ájult személyi igazolványomat a belosztályra, ájult vércukorszintemet a vérosztályra, ájult vizeletemet a vizeletosztályra, ájult szemfenekemet a szemosztályra és ájult jobb oldali aortámat az ékágéra. A szükséges vizsgálatok és pecsétek alapján a rendelő főorvosa ájultnak alkalmasnak minősített, de bal mellkasomba belehallgatva megjegyezte, hogy én egy különös egyéniség vagyok, mert nálunk általában bal oldalon szoktak az emberek szívinfarktust kapni a tortúráktól, s egyébként is, miért nem igazoltam orvosi vizsgálat alapján, hogy jobboldalt van a szívem.

Nahát, én erre csak egyet tudok mondani. Vigyenek inkább háborúba, mert ott bal mellkasomban lőnek szíven, de ne küldjenek gyakran orvosi alkalmassági vizsgálatra, mert azt nehezen viseli el az idegrendszerem, még ha a nagylábujjamban is van!

Tormai László

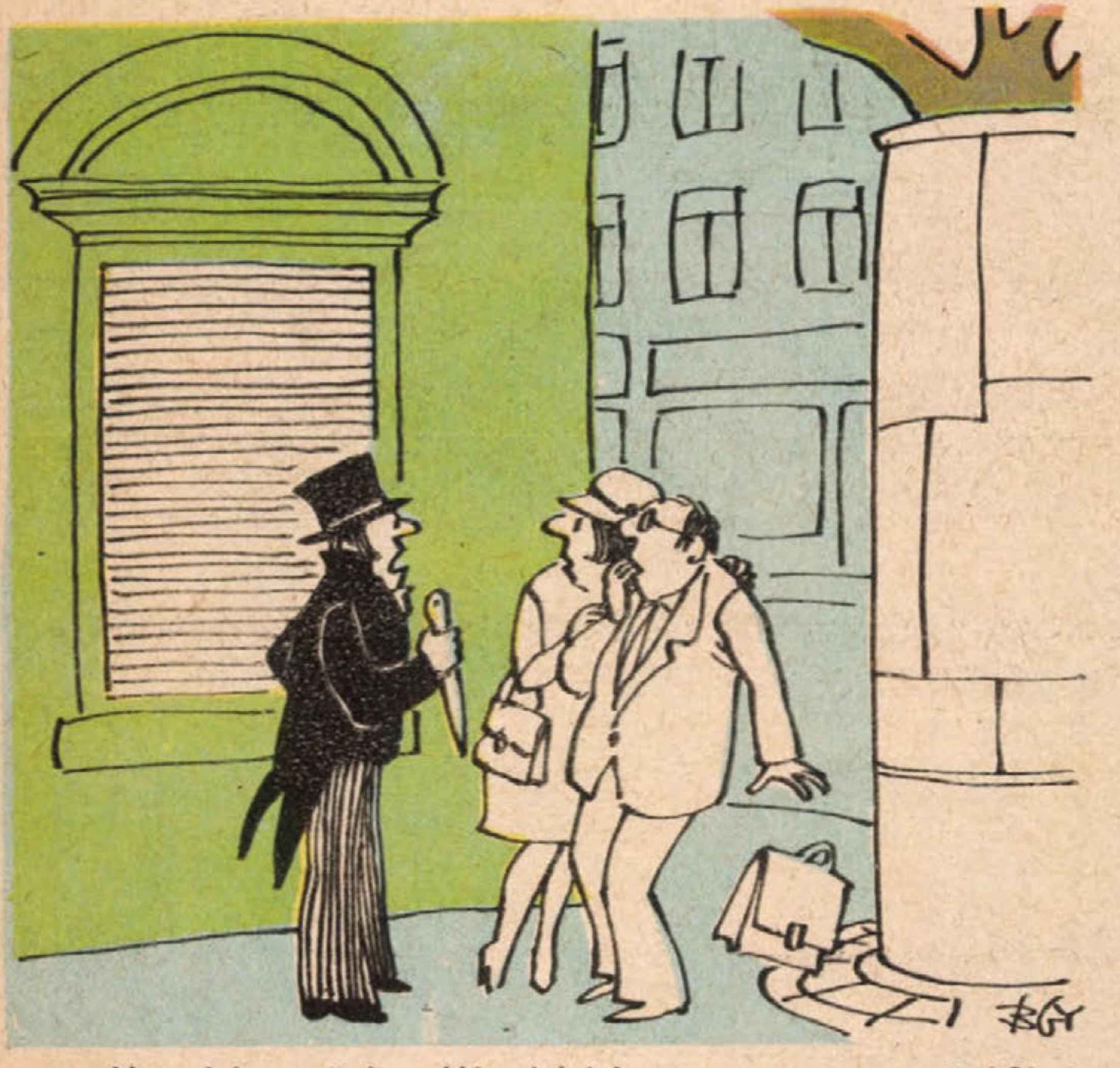
– Képzeld, az új főnököm olyan nagy ember, hogy sohase ázik be a telefonvonala.

PRESHÁZ

– Kapaszkodj meg: a hegy túlsó oldalán van a kijárata!

HASFELMETSZŐ JACK BUDAPESTEN

– Nos, felmegyünk a Várszínházba vagy nem megyünk?!

– Belehalok! Ez a szépfiú sohasem vesz észre.

AZ EDZETT IFJÚSÁGÉRT

SZÖSZÖCSKÉK

Olvasom, hogy „a pesti Duna-part Erzsébet-híd és Lánchíd közé eső területe egyike a városkép legmeghatározóbb részeinek, és mind a mával, mind az utókorral szemben óriási a felelősségünk abban, hogy mit és hogyan építünk ott föl".

Végre megértettem, ami eddig sehogy se fért a fejembe, mármint, hogy az a libaürülékszínű építészeti műremek, mely irodaház névre hallgat a Roosevelt-téren, hogyan kerülhetett a pesti Duna-partra, a Tudományos Akadémia és a Gresham közé. Világos: ez az épület (?), ha jobban megnézzük, már a Lánchíd és a Margit-híd közé esik, e terület pedig, ugyi, már nem „egyike a városkép legmeghatározóbb részeinek". Ennél fogva a felelősség is, hogy oda mit és hogyan építünk, jelentéktelen, nemde?

*

AZ AUTÓS: És ha megpróbálok visszaélni a helyzettel, segítségért fog kiabálni?

A STOPPOS LÁNY: Csak ha úgy gondolja, hogy igazán rászorul.

*

Egy nekrológból: „*Kétjobbkezes kisujjaiban* volt a szakma minden titka."

Hm. Akinek kisujjai kétjobbkezesek, annak a jobb keze külső végén további két jobb keze van, s bal keze végén is kettő. Ez már eddig összesen öt jobb kéz. Persze, ha a további kisujjak is kétjobbkezesek, akkor már föltehető, hogy Sívával, a százkarú hindu istenséggel van dolgunk.

Vagy egy kétbalkezes mondattal.

*

Tábla-, felirat- és kiírásgyűjteményem néhány szebb külhoni példánya:

1. Kiírás egy párizsi könyvüzlet kirakatában: „*Biblia kapható!*" Alatta: „*Újdonság!*"

2. Apróhirdetés egy londoni lapban: „*Ha Mr. Walter Smith, akinek feleségét a múlt hónapban elszöktettettem, hajlandó őt visszafogadni, minden meg van bocsátva.*"

3. Sírfelirat egy chicagói temetőben: „*Itt nyugszik Sam Williamson, a világ legjobb konzervett gyártó üzem tulajdonosa.*"

4. Sírfelirat egy bécsi temetőben: „*Neki volt elsőbbsége.*"

*

Ha már ennél a témánál tartunk: egy francia vidéki orvos nemrégiben beperelte városkája elöljáróit. Ok: pontosan klinikájának bejárata előtt szereltették föl azt a táblát, melyen egy mutatóujj társaságában az alábbi szöveg ékeskedik: „*A temető felé.*"

*

Gábor Zsazsáról az átlagos pesti polgár is tud annyit, hogy magyar származású amerikai színésznő, aki fejedelmi bevásárlásainak számláját — legalábbis ami a magyarországiakat illeti — nem feltétlenül egyenlíti ki. Ennek fényében tán alábbi mondását is jobban tudjuk méltányolni: „Sosem fogadok el ajándékot tökéletesen ismeretlen emberektől. Csakhogy hát... *senki sem tökéletes.*"

*

A FIÚ: Gyere föl hozzám, van néhány jó nagylemezem.

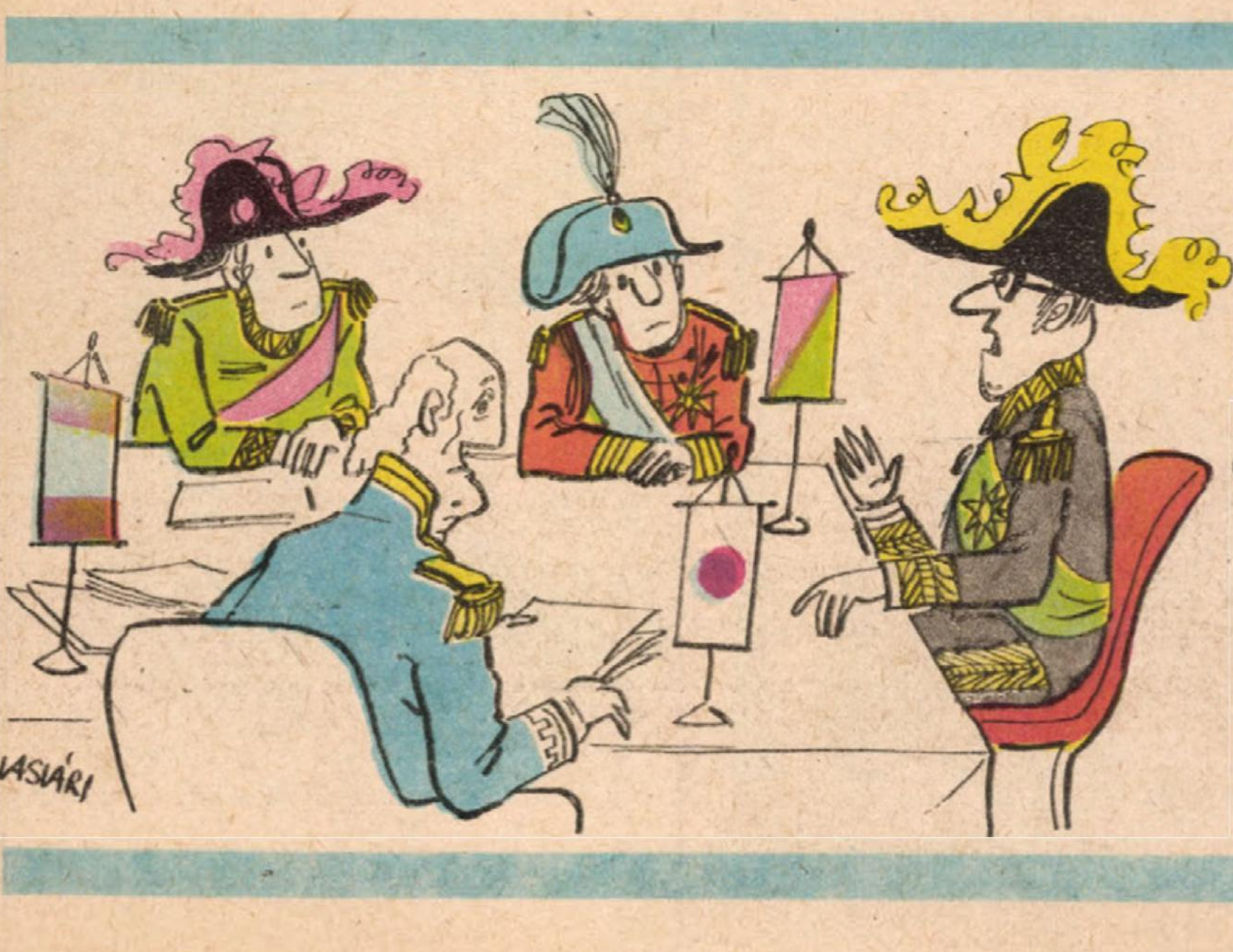
A LÁNY: És megígéred, hogy csak lemezt hallgatunk?

A FIÚ: Oké.

A LÁNY: És ha nem tetszenek a lemezeid?

A FIÚ: Az más. Akkor szépen fölveszed a ruhád, és hazamész.

Timár György

– Kérem, én nem politizálok...

TRIBÜN

Brian Clough, a Nottingham Forest menedzsere hatalmas összegekért vásárolt játékosokat. Aztán így nyilatkozott:
— A pénz nem minden. De gondod legyen, hogy eleget keress belőle, mielőtt ilyen ostobaságokat állítasz.

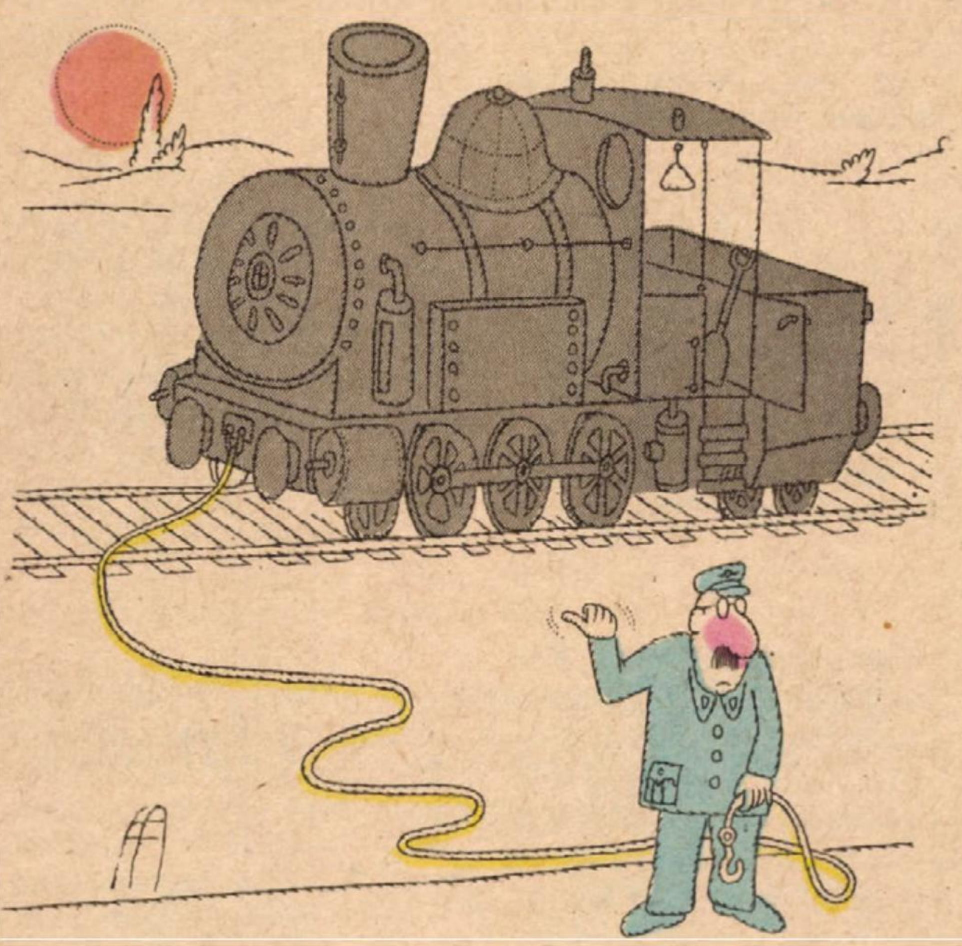
Kirkland Laing, angol váltósúlyú profi a tíz menet során hatszor is földre küldte ellenfelét, Henry Rhineyt, menedzsere, Terry Lawless mégis elégedetlenkedett.
— Semmit sem vesz komolyan ez az őrült — taj-tékozott. — Képzeljék el, a menetek közötti szünetben még fütyörészett is.
— Szó sincs róla — mondta a bokszoló. — A tüdőm sípolt.

A Daily Mirror híradása szerint két középkorú ausztrál politikus megegyezett abban, hogy véleménykülönbségeit bilaterális ökölvívó mérkőzés formájában tárgyalja meg. A szorítóban, három menetben, könnyű kesztyűkkel. És — persze — a lehető legmelegebb baráti légkörben.

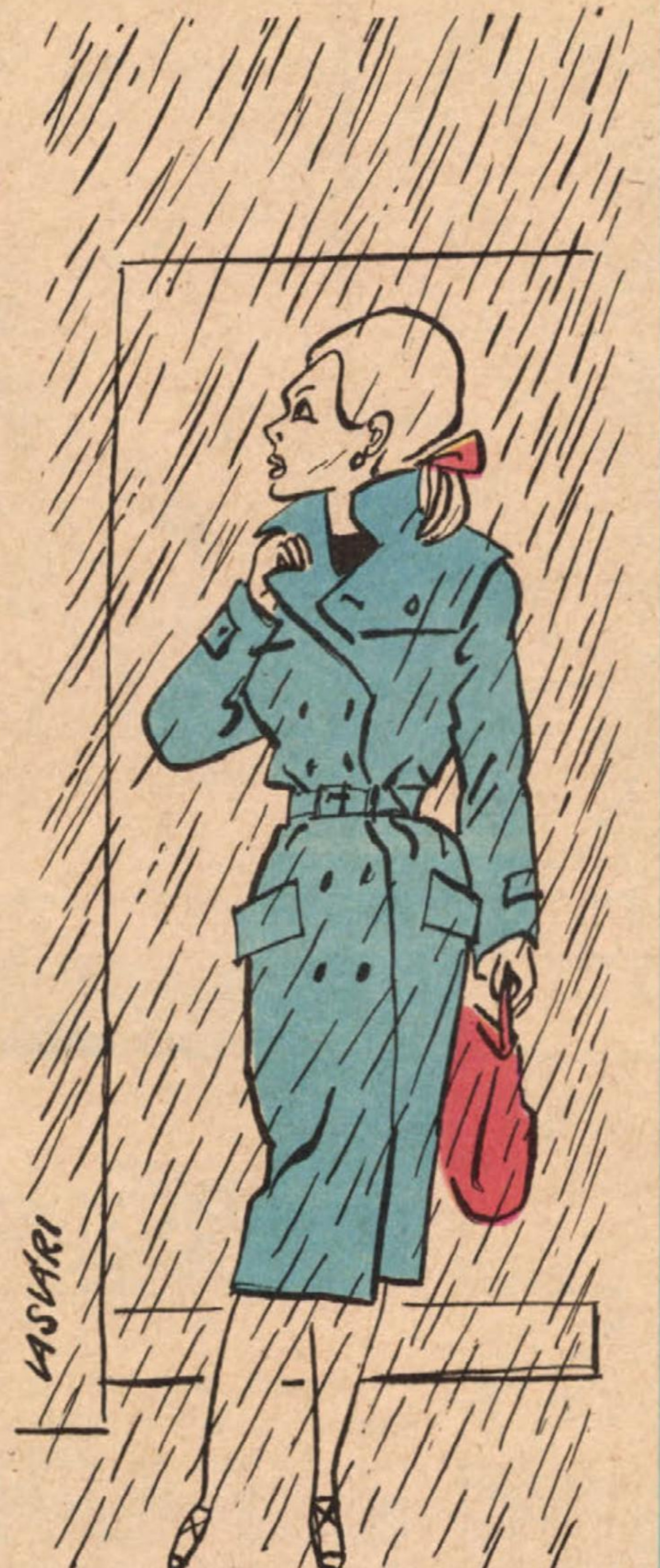
Egy modern vicc a nyugatnémet Quick magazinból.
Orvos a pácienshez:
— Azt tanácsolom, hogy kocogjon mindennap a végkimerülésig. Ez majd hatalmas mértékben fokozza az életkedvét.

(p. p.)

SEGÍTSÉGKÉRÉS

AMIKOR MINDEN ÖSSZEJÖN

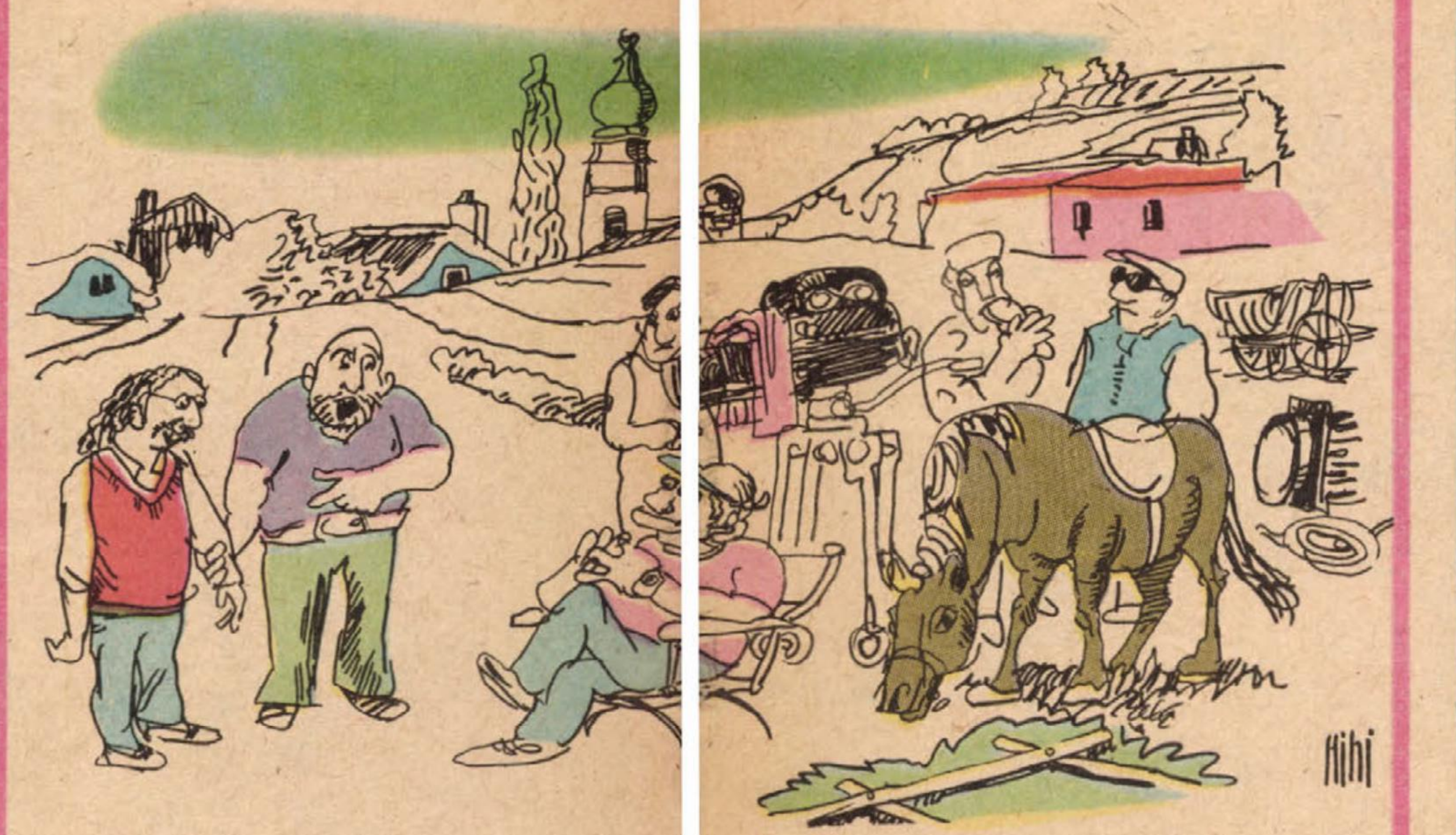

– Szakítottunk, és még zuhog is...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy nő rászól a volán mögött ülő barátnőjére:
— Óvatosabban! Hát nem látod a „Veszélyes kanyar" jelzést?
— Éppen azért akarok egyenesen áthajtani rajta.

FILMFORGATÁSON

– Az egész faluban nem találtunk lovagolni tudó embert, csak ezt a lemezlovast...

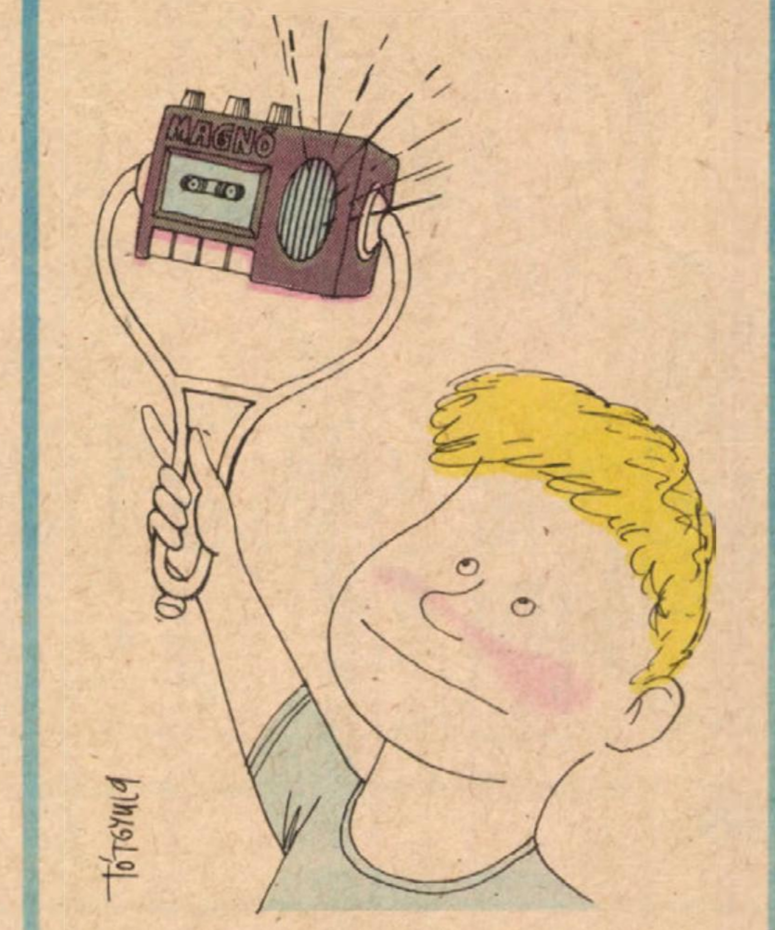
A POLITIKUS EMBER

Ez a Kovács annyit ért a külpolitikához, mint tyúk az ábécéhez. Nem vagyok képes beleverni a nemzetközi helyzetet abba a buta fejibe. Azt mondja nekem:
— Én ezt az iráni izét nem értem. Hiszen ezek vallási fanatikusok!
— Te szerencsétlen... Nem az a lényeg, hogy milyen tikusok, az a lényeg, hogy objektíve a haladást szolgálják.
— Vagyis azt mondod, szeressük ezeket a fanatikus moszlimokat?
— Igenis szeressük.
Erre ez az antidialektikus tökfej felordít:
— Akkor éljenek a fanatikus moszlimok Iránban! És Afganisztánban!
— Miket beszélsz? Afganisztánról nem volt szó.
— De hiszen olvasom, hogy a vallási fanatikusok ott is lázadoznak. Akkor azokat is szeretni kell.
— Nem kell szeretni, mert azok objektíve vissza akarják fordítani a történelem kerekét, iszlám köztársaságot akarnak.
— Mint Iránban...
— Iránban az más, Afganisztánban megint más. Az irániak pozitív moszlim fanatikusok, az afganisztániak negatív moszlim fanatikusok.
Látom, meggyőztem. Lehorgasztja a fejét.
— Ugye milyen együgyű vagyok? Ilyen világos dolgokat nem tudok felfogni. Például itt ez a bokszoló.
— Milyen bokszoló?
— Idi Amin. Amin már túl vagyunk.
— Itt mi a probléma?
— Pozitív vagy negatív?
— Pozonegatív. Az egy kártékony kókler volt, de egy darabig objektíve...
Látom azon a vizenyős buta szemén, hogy valamit nem ért, csak nem meri megmondani. Végre kinyögi:
— Mondd csak, kérlek szépen, ez az izé, akit mindig emlegetsz... ez az Objektíve elvtárs... jó elvtárs?
— Hát persze, hogy az... — hagyom rá. Minek magyarázzak neki. Reménytelen eset.

Novobáczky Sándor

KORSZERŰ CSÖRGŐ

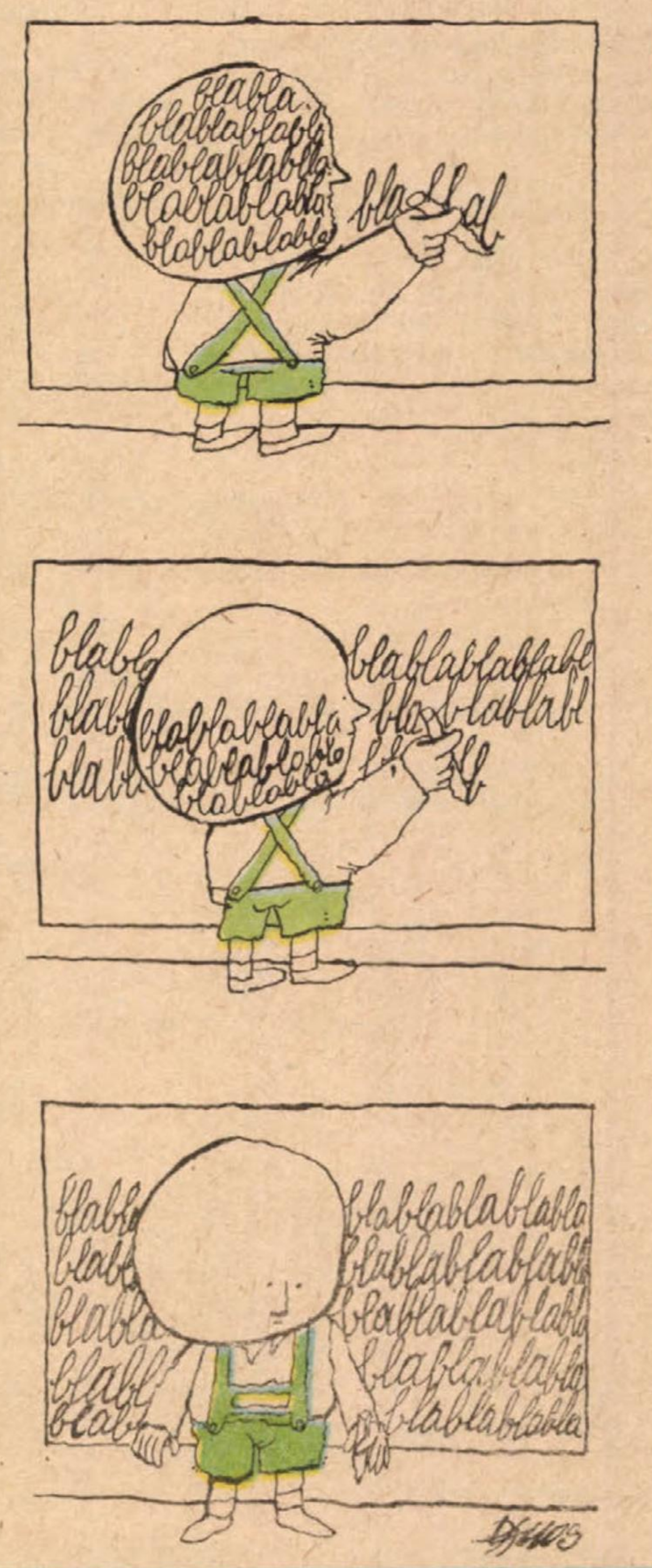
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Szeretsz táncolni?
— Nem. Hiszen a tánc nem egyéb, mint ölelés zenével.
— Mi nem tetszik ebben?
— A zene.

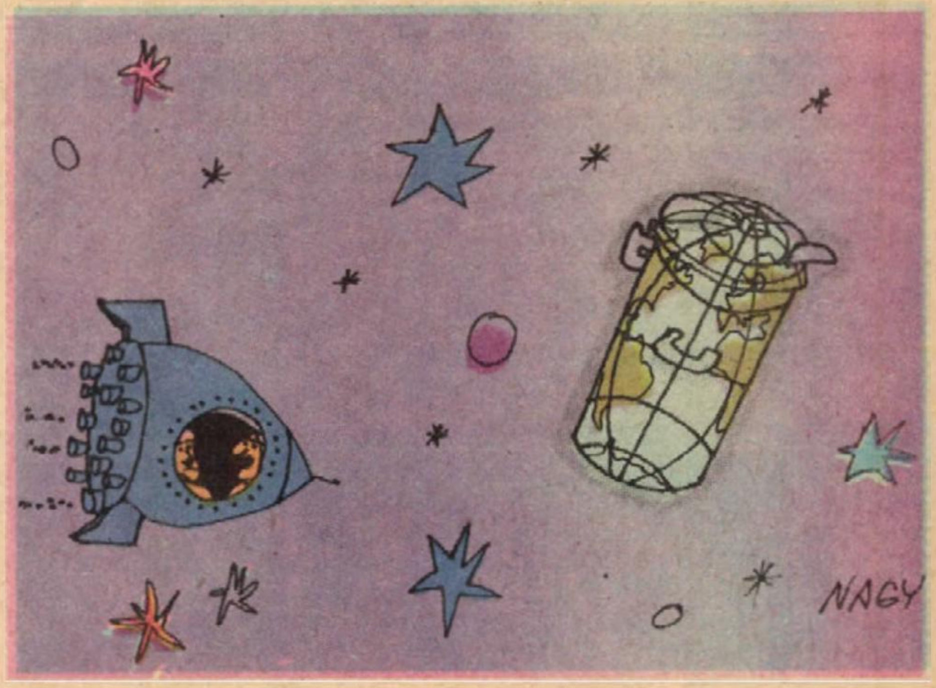

– Érdekes, hogy te minden vendégség után olyan rosszkedvű vagy...

KIIRTA MAGÁT

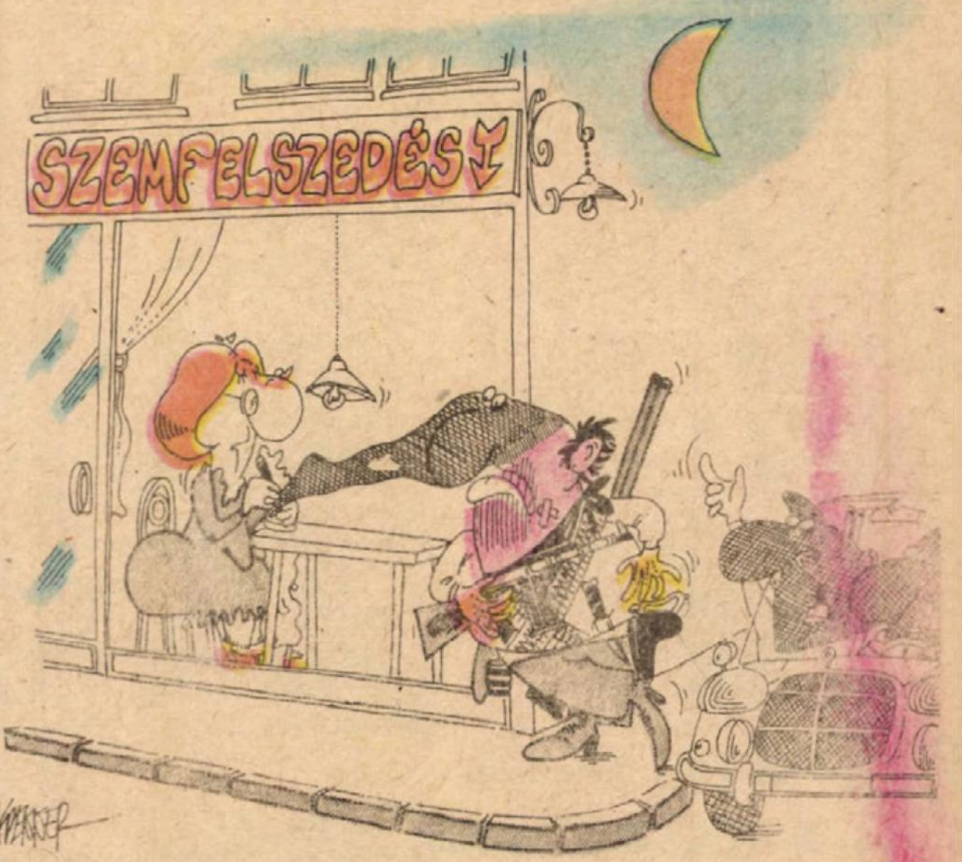

HOSSZÚ TÁVOLLÉT

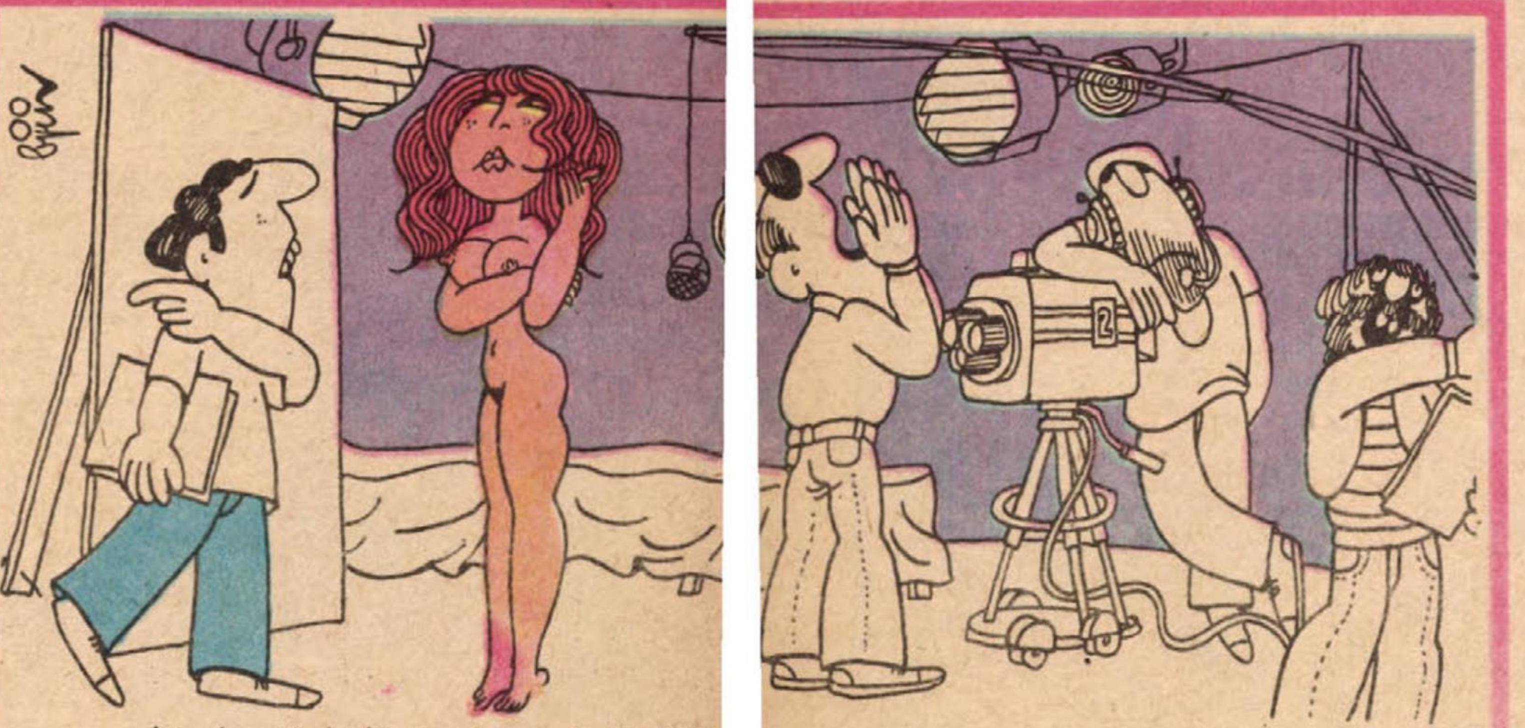
– Furcsán megváltozott a Föld, mióta utoljára erre jártunk..

MŰSZAKI HIBA

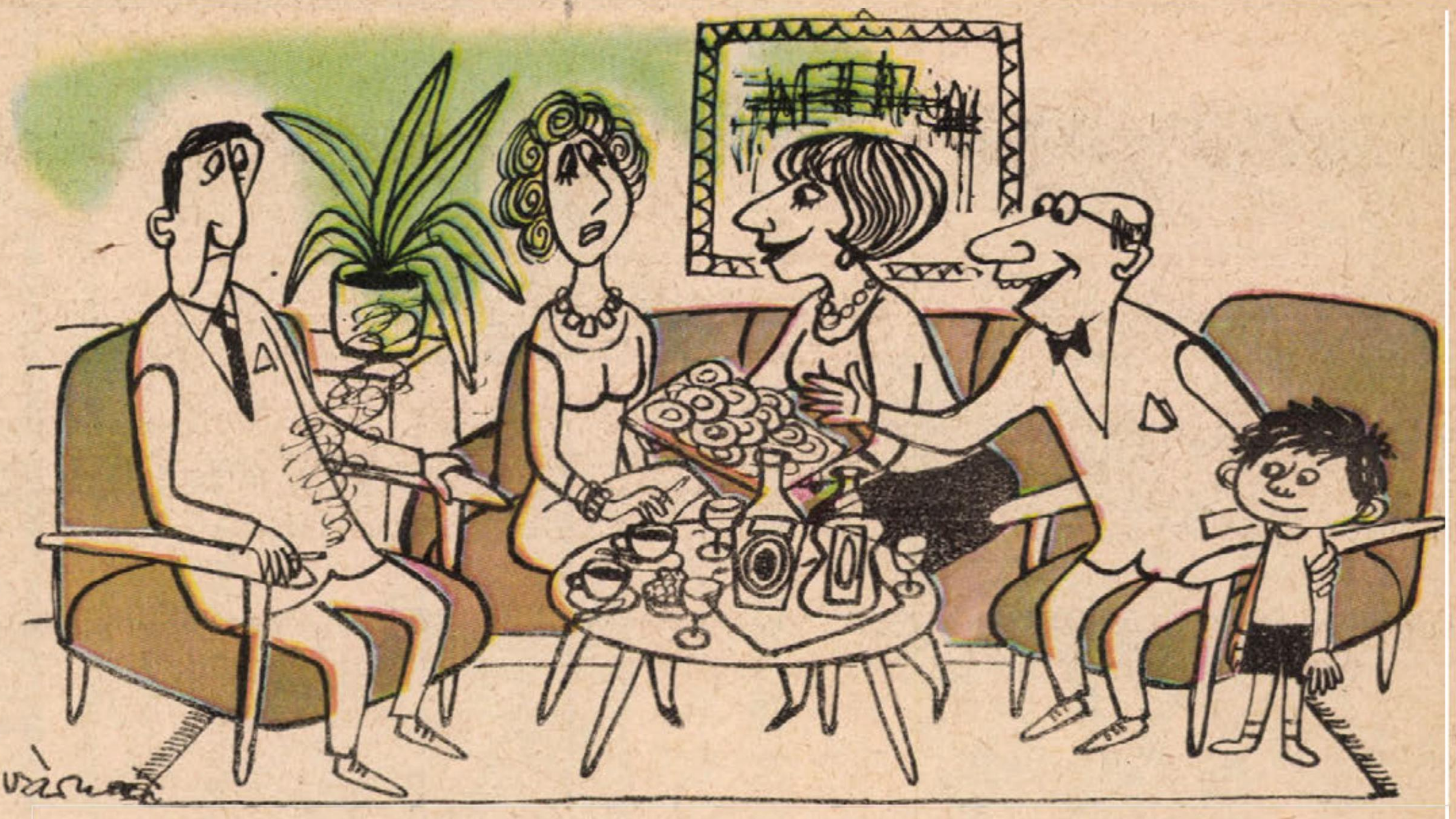

IBUSZ-SZOBA

– Itt végeztünk, kisasszony, szíveskedjék a következő tévéjáték felvételeihez átfáradni a kettes stúdióba!

– Most mondjátok meg őszintén, mit szeretnétek, vetítsek diákat, vagy a Pistike szavaljon?

KIKÜLDETÉS

– Nagyon kérlek, anyukám, ha odakint kormányváltozás lenne, te ne avatkozz bele!

SZILÁNKOK

VILÁGSZÁM

— Túl drága a produkciója — mondta a cirkuszigazgató az illuzionistának —, ön minden este eltüntet egy elefántot s az soha többé nem kerül elő.

SZÍNHÁZ

Vannak emberek, akik a szünetért járnak a színházba.

VÁLÓPER

— Tisztelt bíróság! Meg kell mondanom, hogy a gyermekünk nem közös szerzemény.

KERESKEDELEM

Mindig abban az üzletben vannak a legudvariasabb eladók, melyeknek a megnyitását még csak tervezik.

MAGÁNY

— Néha felhívom telefonon a pontosidő-szolgálatot. Mégiscsak egy emberi hang...

PRESSZÓBAN

— Maga azt mondta, hogy ez a sör pincehideg, holott egészen langyos.
— Kérem, ilyen a mi pincénk.

ZSÚFOLT VILLAMOS

— Kaphatnék egy állóhelyet?

MAI IDŐK

— Szégyellje magát, fiatalember! Az apja lehetnék. Miért nem adja át az idősebbnek a parkolóhelyét?

HÍZÁSI HAJLAM

— Én még a szellemi táplálékától is hízom.

GYALOGOSOK

— Tudom, hogy egy éve eladtad az autódat. Mennyi van a lábadban?
— Hatvanezer kilométer. De generálozás nélkül.

HIRDETÉS

UDVARIAS VEVŐKET KERESÜNK AZ AJTÓN VALÓ AZONNALI BELÉPÉSRE!

OLASZ ÉTTEREMBEN

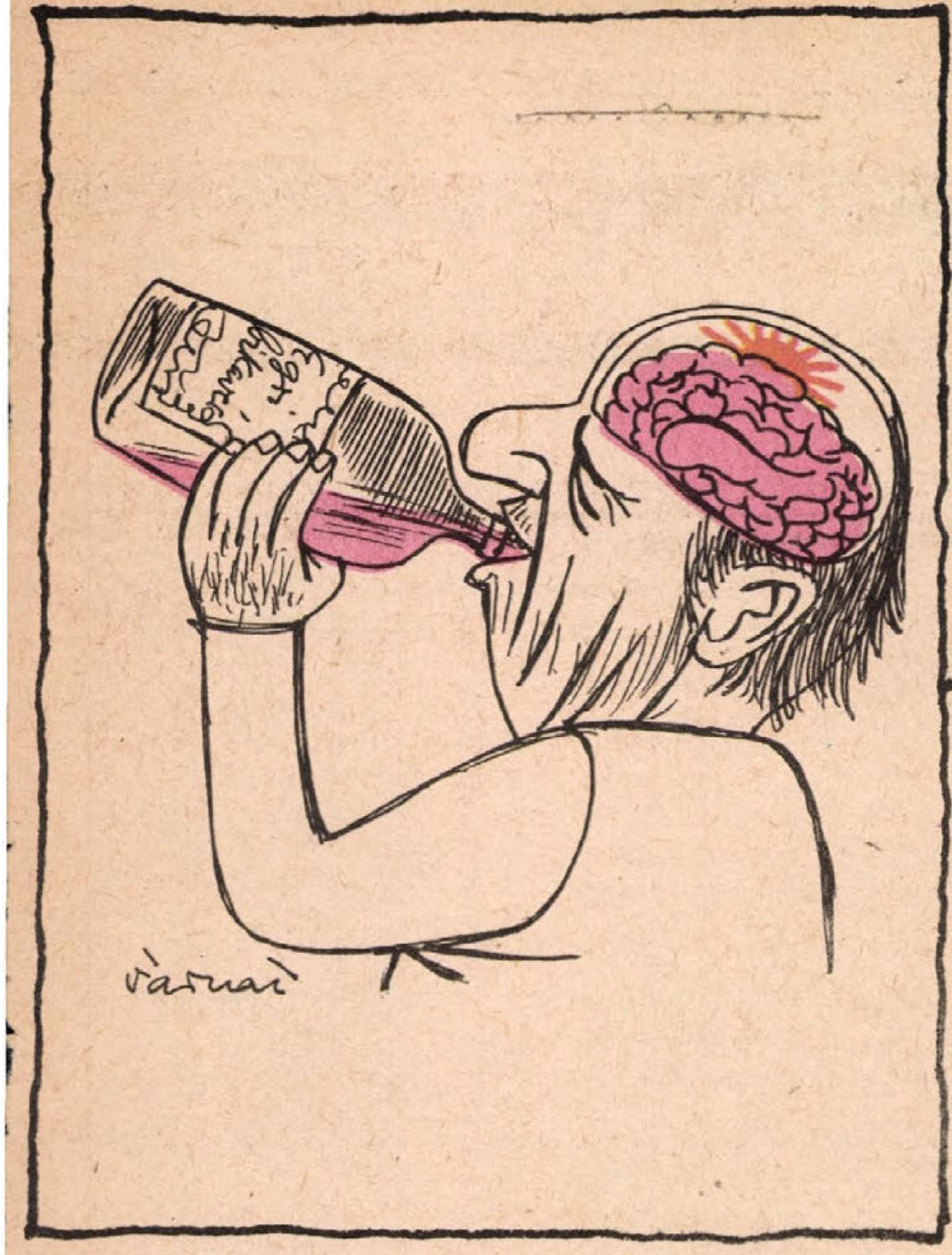
— Spagettit kérek.
— Mennyit?
— Egy méter nyolcvanat.

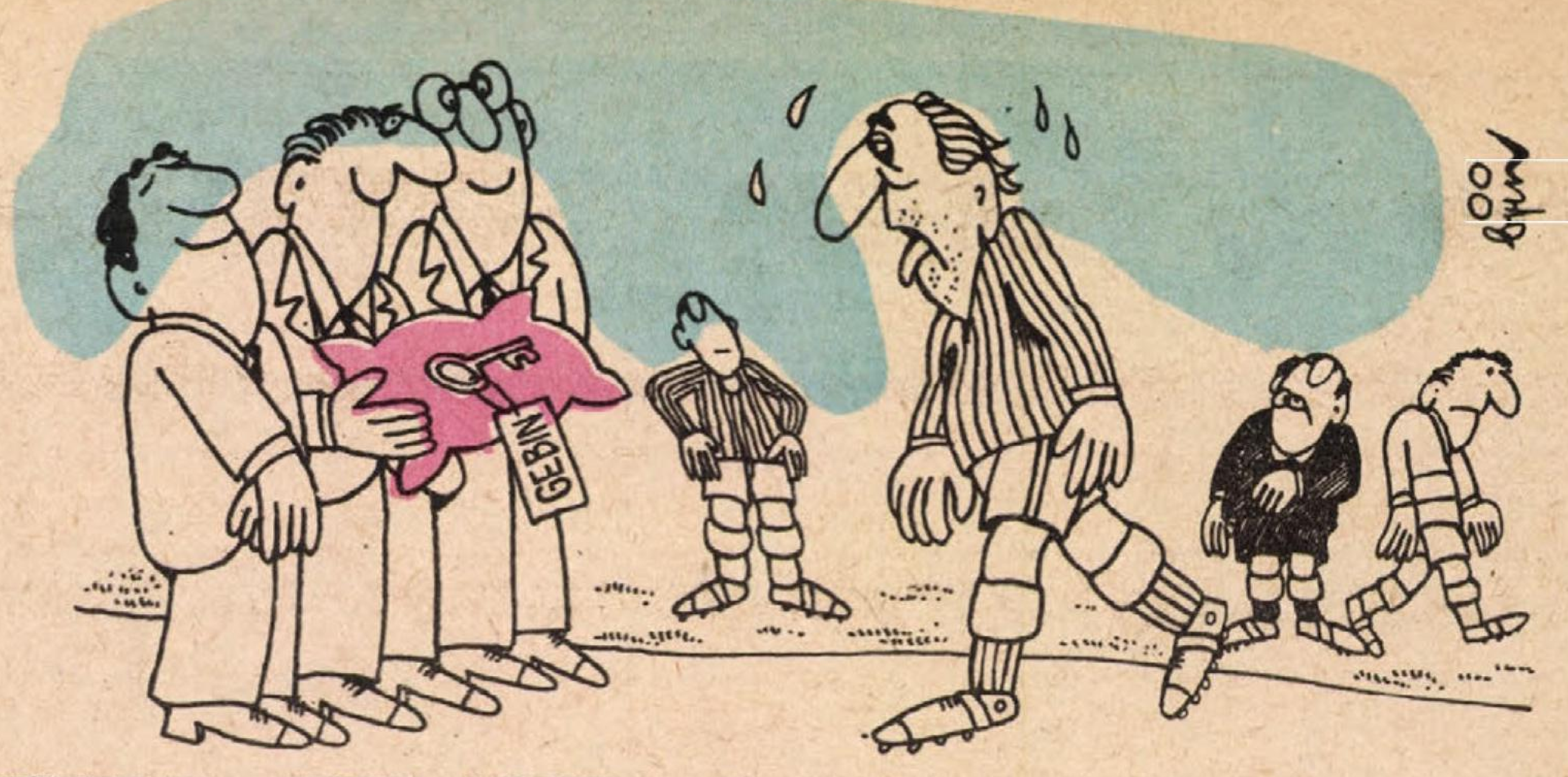
Galambos Szilveszter

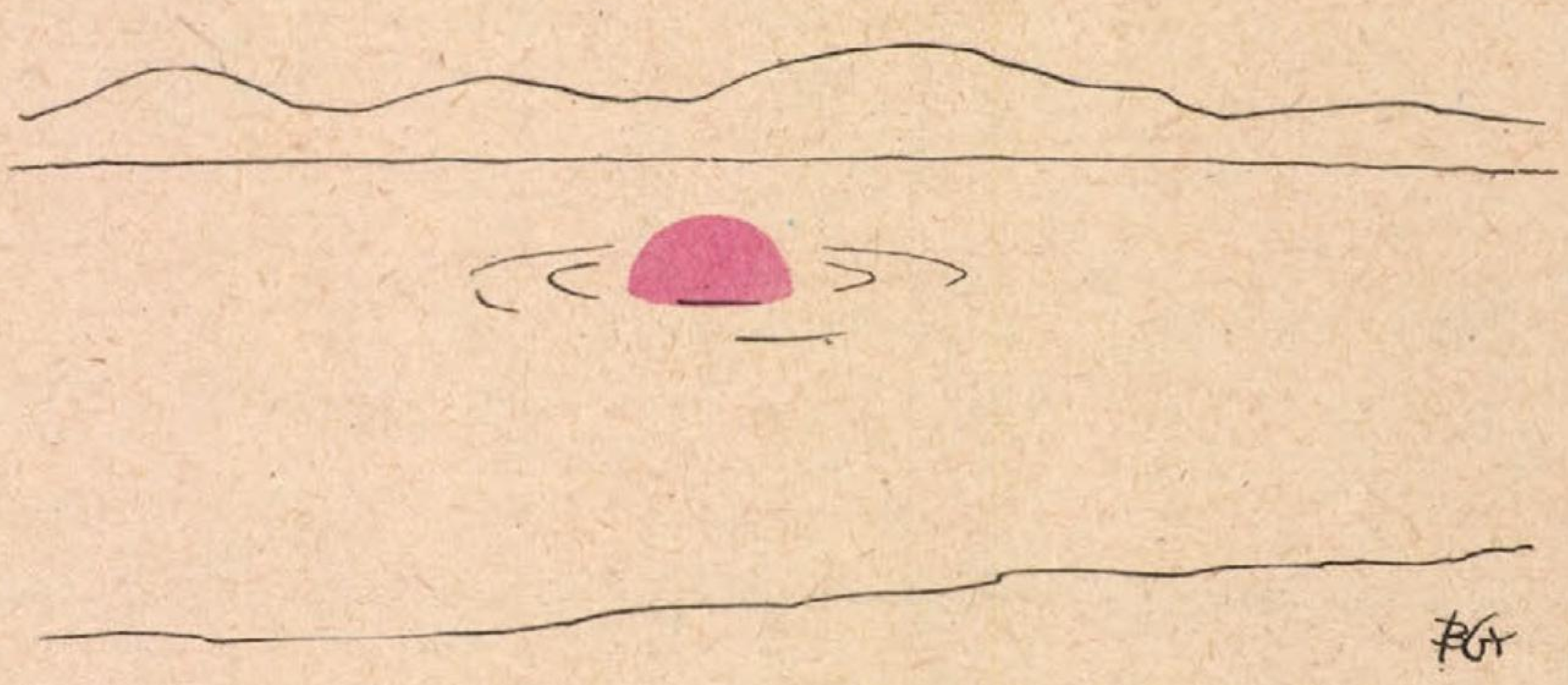
SZOMBAT ESTI LÁZ

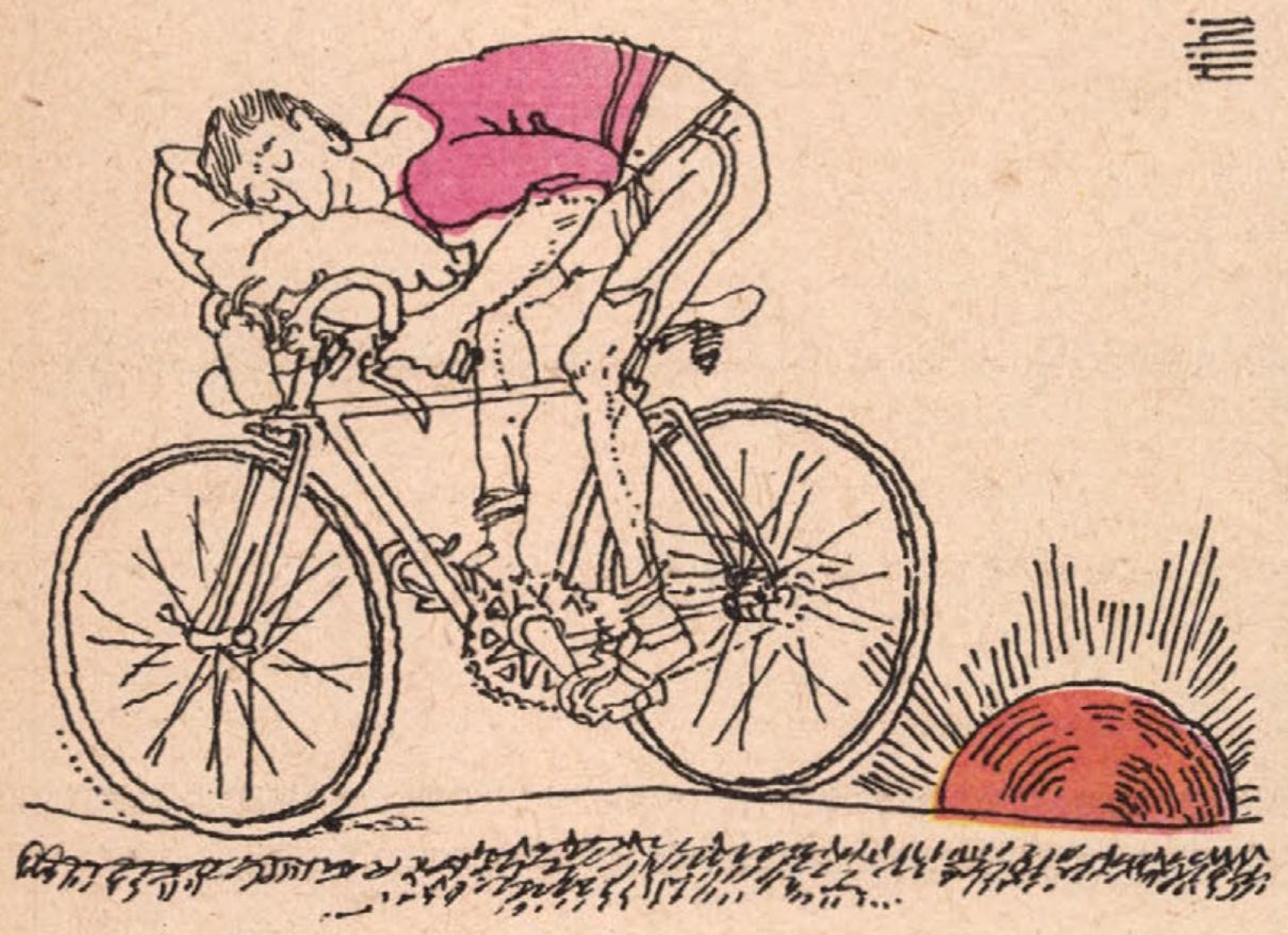

Az orvhallgató

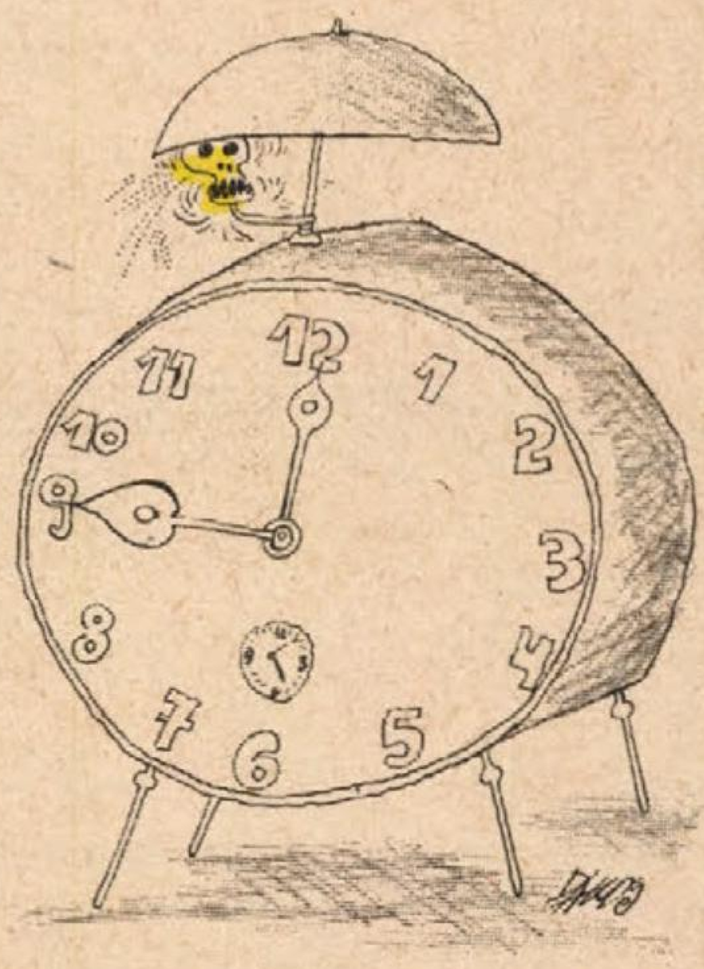

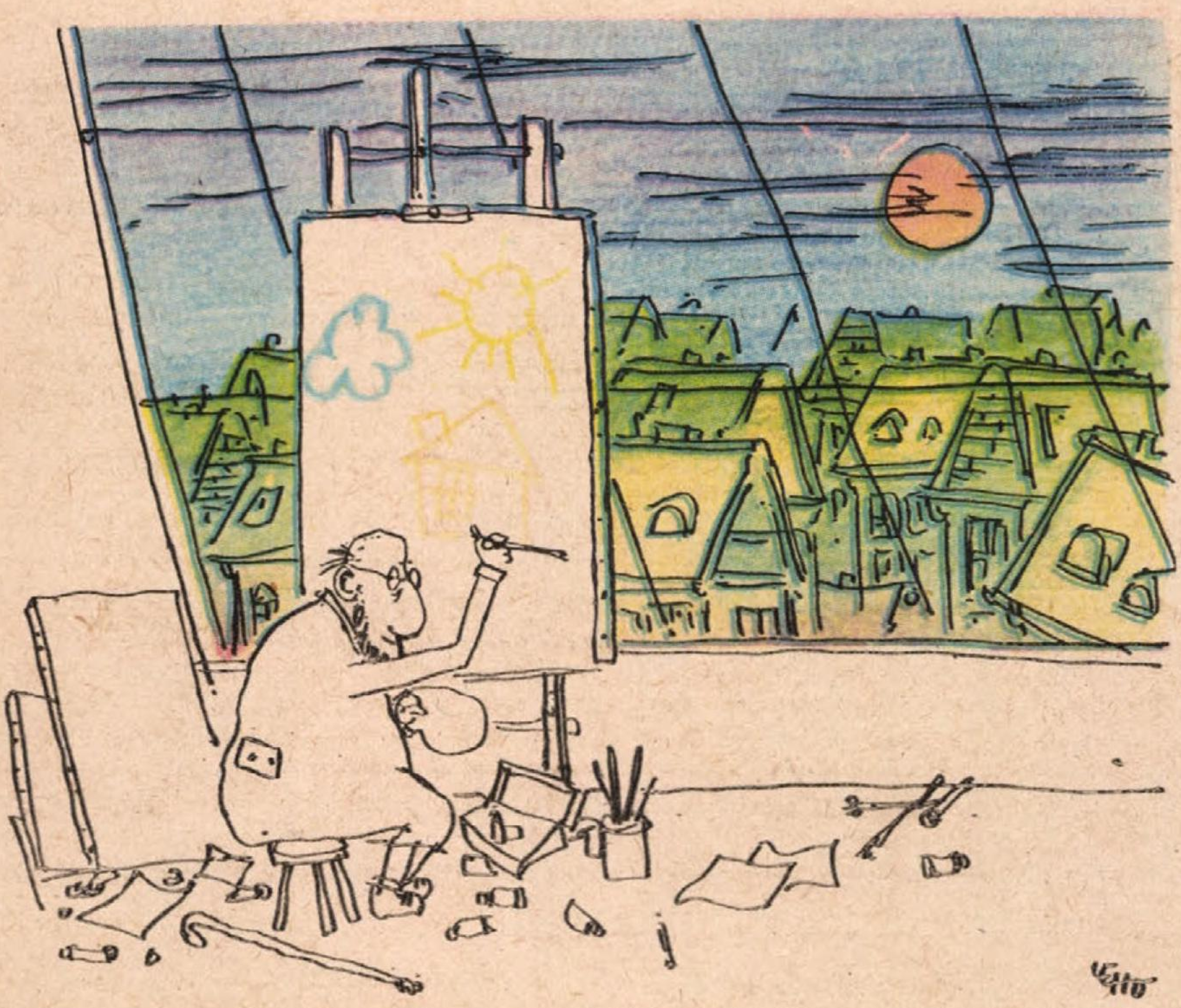

ALKONY

VÁRNAI
BALÁZS-PIRI
BRENNER
HEGEDŰS
DALLOS
LEHOCZKI
FÜLÖP

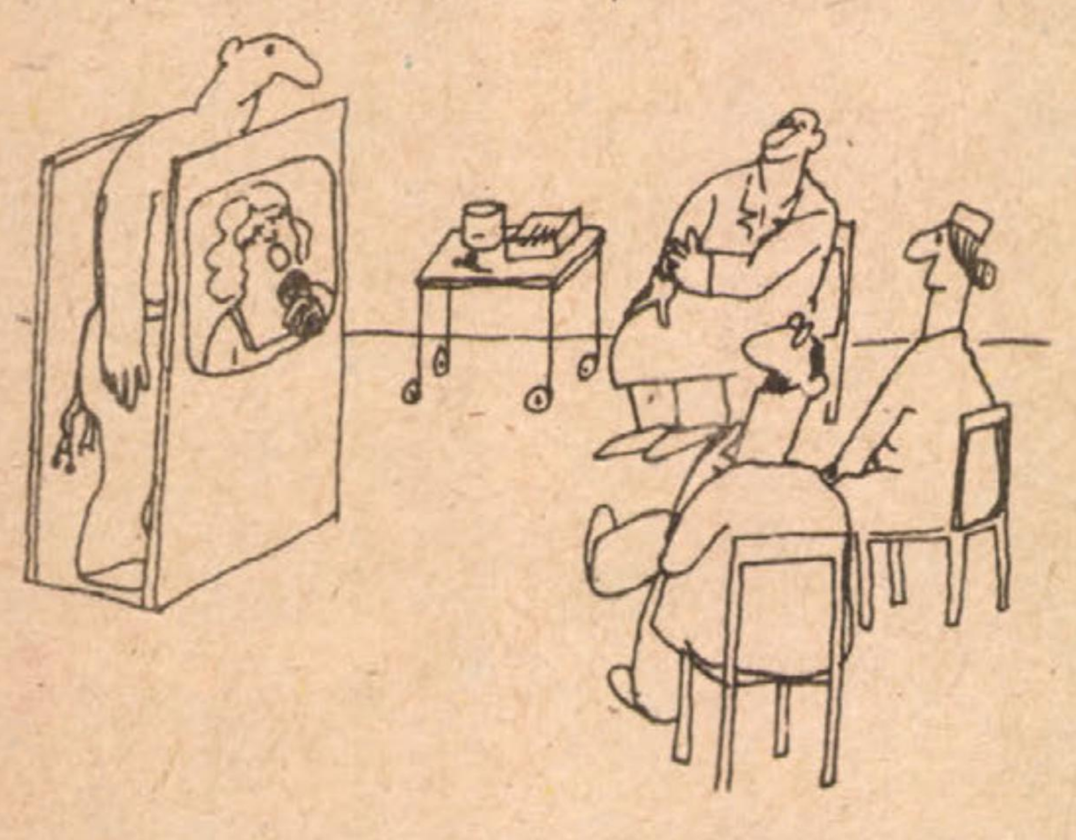

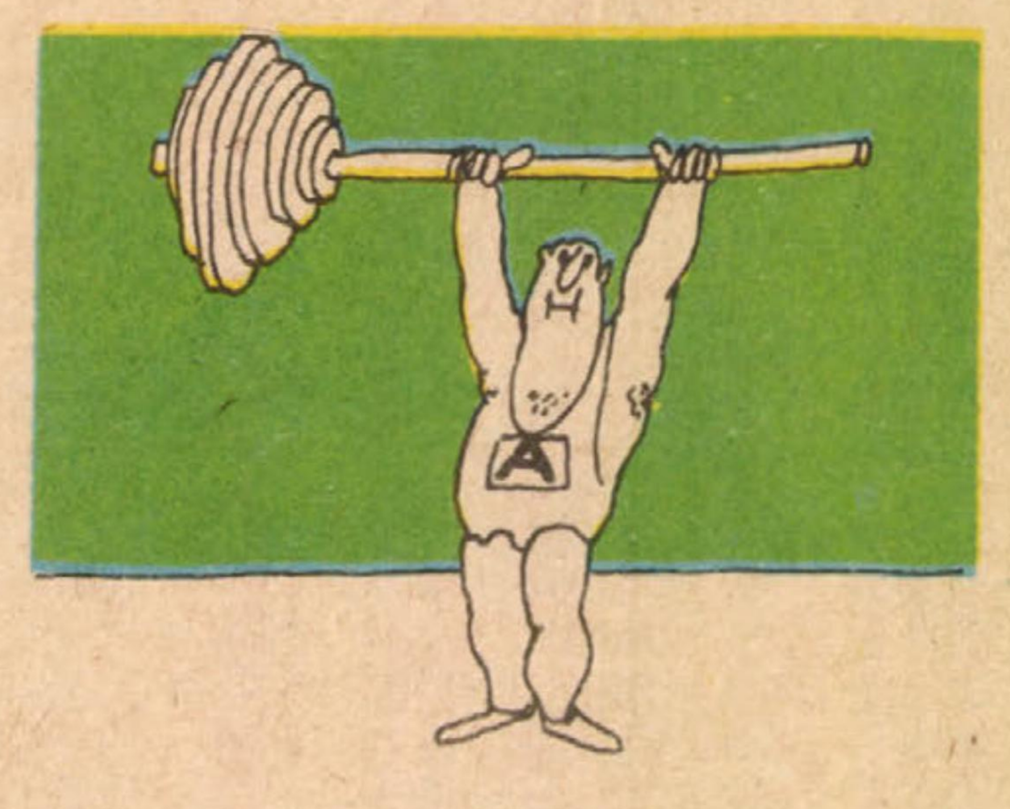

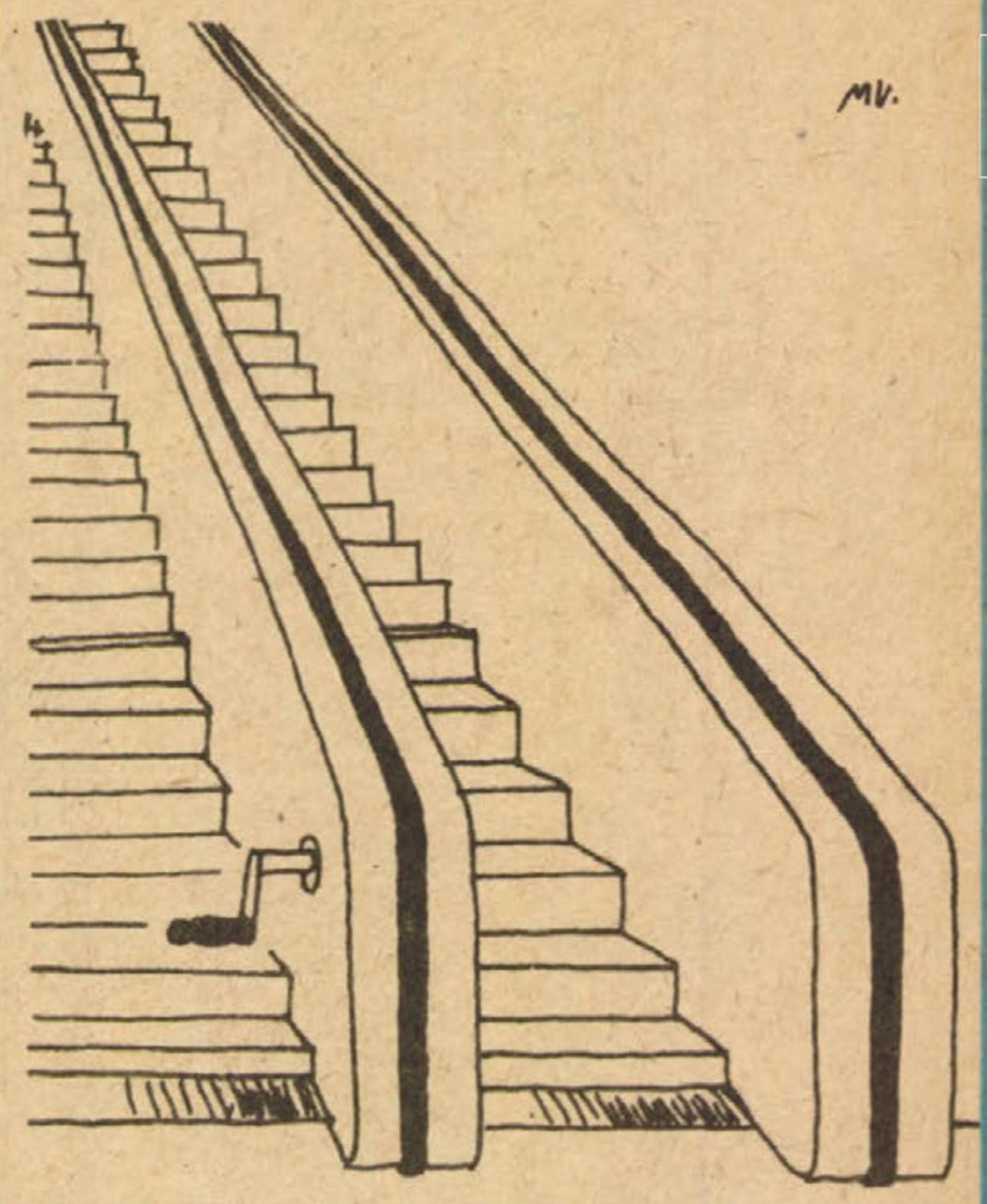

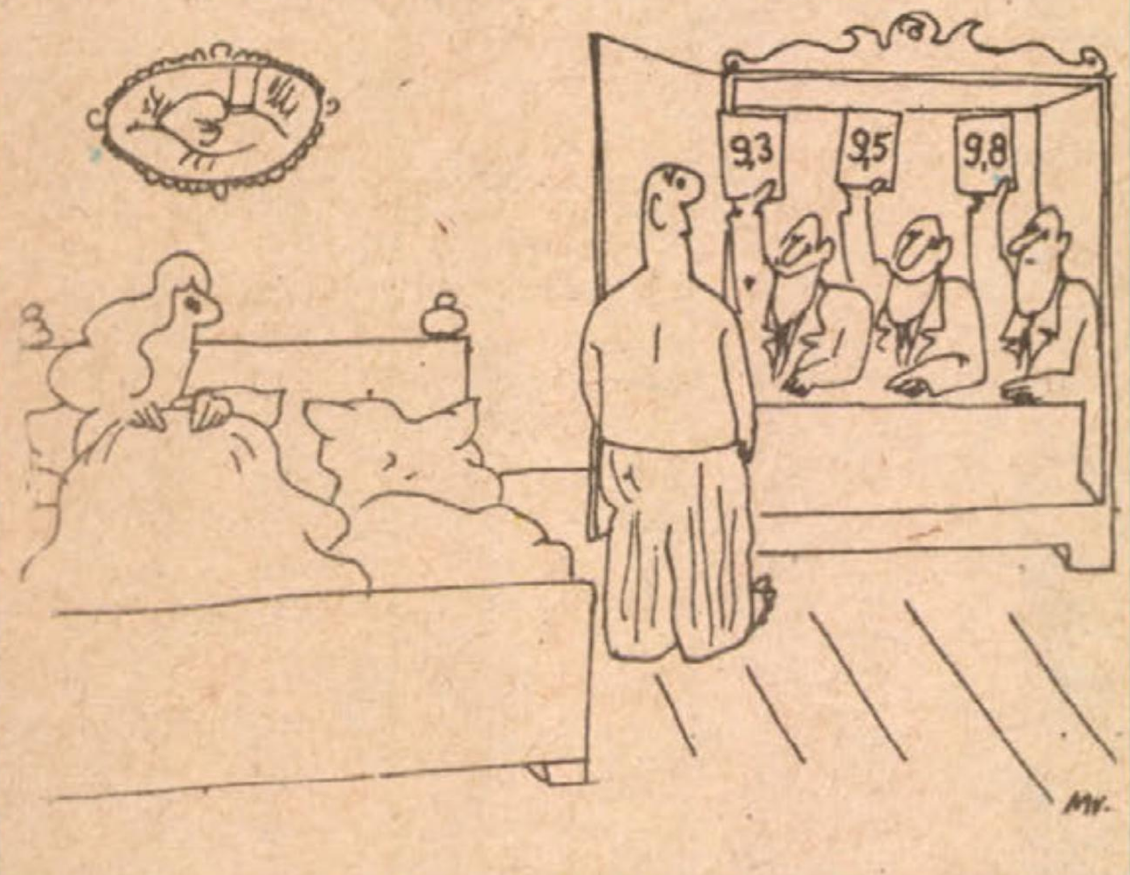
IMPORT HUMOR

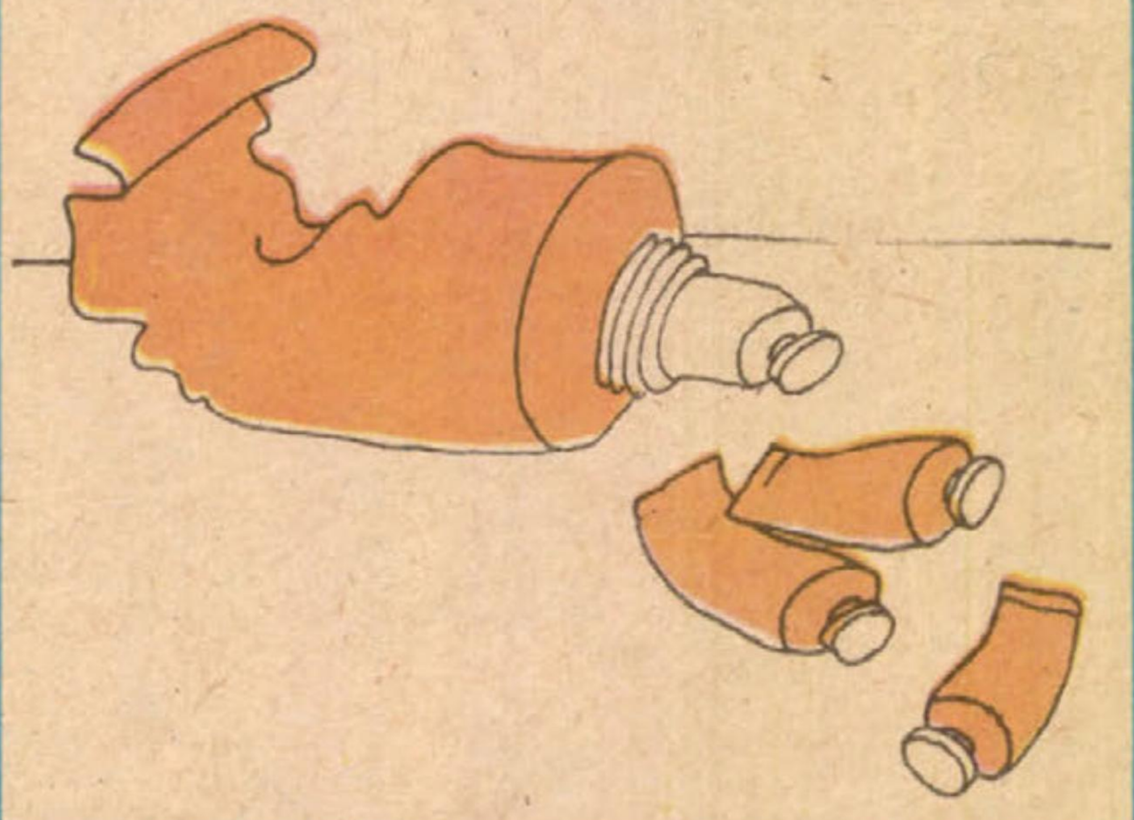
MATTHIAS VORBECK RAJZAI A BERLINI EULENSPIEGELBŐL.

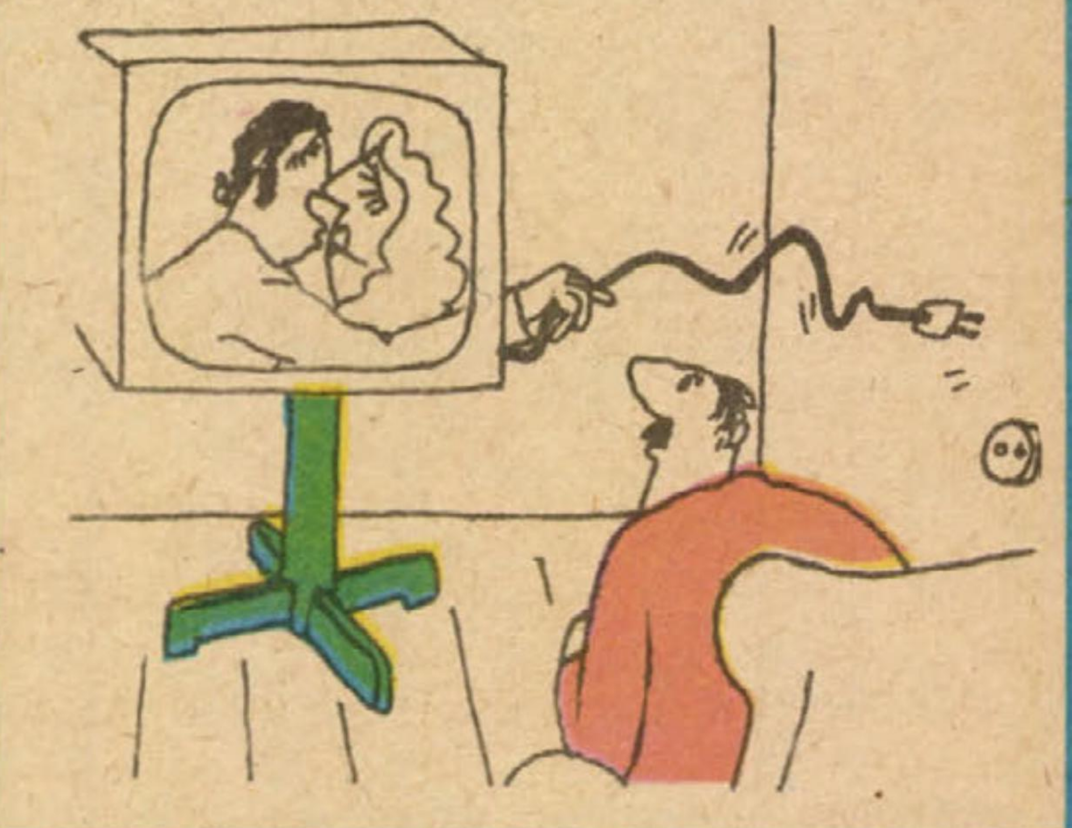

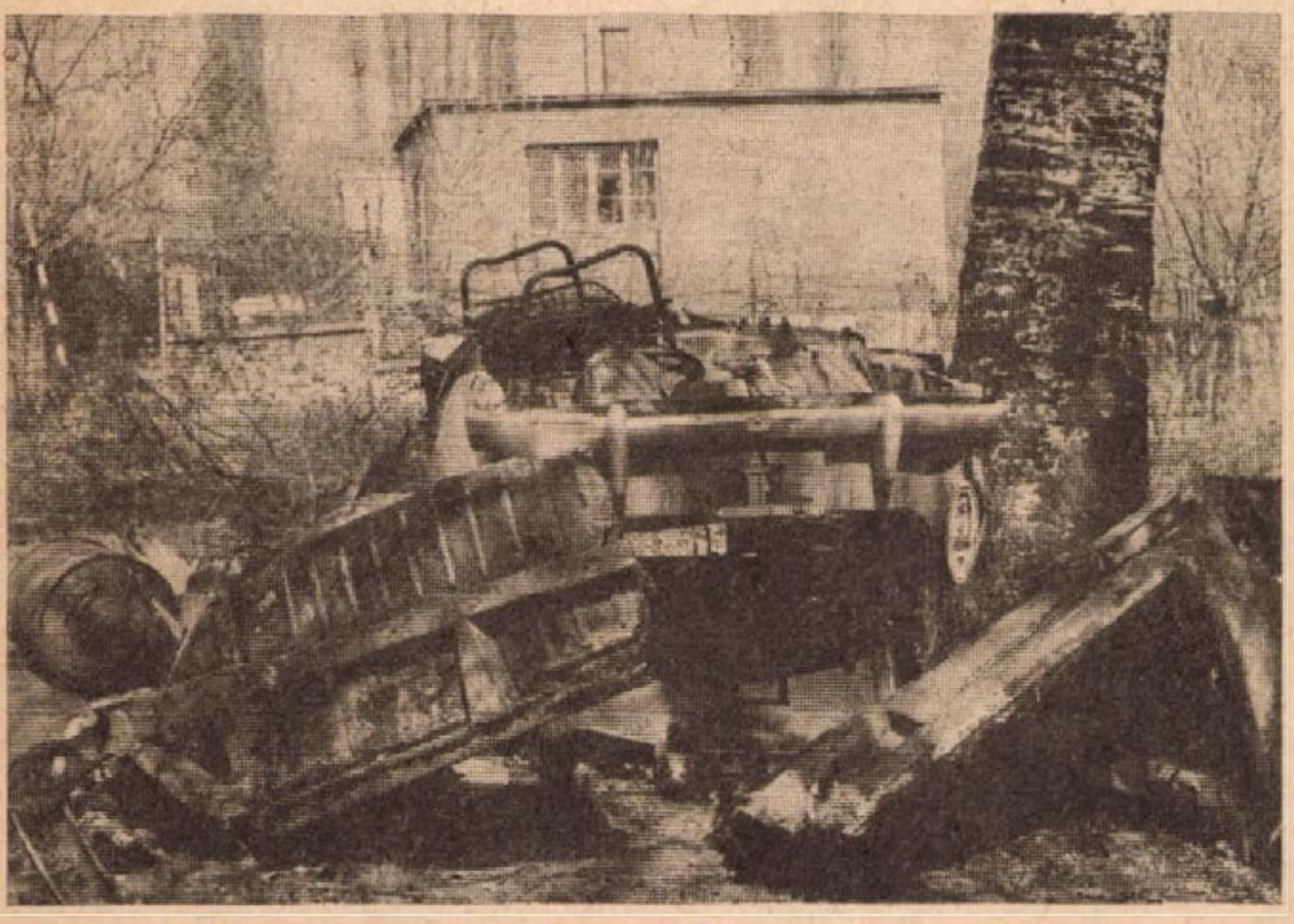

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

AZ OLVASÓ OLDALA

Három kérdés: a) hol készült ez a felvétel? b) miért vannak itt ezek a tárgyak, és c) ki tudná elintézni, hogy a hulladékok helyén emberek pihenjenek a zöld pázsiton? És három felelet: 1. a kép a Római-parton készült, 2. a tárgyak nyilván valakinek (valakiknek) a nemtörődömségéből és felelőtlenségéből vannak ott és 3. bizonyára akad illetékes (ha más nem: a kerületi tanács) amely, ha akarja, el tudja intézni...

(Nádor Ilona felvétele)

HOL KÖSSÜNK BIZTOSÍTÁST?

Egyenes lakáscserével Dunaújvárosról Budapestre költöztünk. Amikor a HKI-ben megkötöttem a bérleti szerződést, kértem, hogy a lakásbiztosítást is ott intézhessem el, azaz intézze el a HKI, de ezt kereken elutasították, mint ami méltóságukon aluli. Így hát magam járkáltam többször is az Állami Biztosító megfelelő fiókjába, amíg a dolog elintéződött.

S közben azon gondolkodtam: miért ez az elutasító gőg a HKI-nál? Hiszen ott mindenkinek meg kell jelennie, aki lakást kap vagy cserél, a bérleti szerződés miatt. Egyúttal mindenkinek megköthetnék a lakásbiztosítását, ha óhajtja, automatikusan, pillanatok alatt. A HKI dolgozója ezért éppúgy kaphatna jutalékot, amiképp a Biztosító üzletkötője is kap.

Az ötletért nem kérek újítási díjat, még köszönetre sem tartok igényt, ugyanis nem én találtam ki. Meglevő gyakorlatot adtam itt elő. Dunaújvárosban már évek óta így van.

Iván Rozália
Bp., Bajcsy-Zs. út 3. 1043

Ki mit keres?

...egész Budapesten nem lehet papucscipőt kapni, olyan fazonút és farmer anyagút, amilyen tavaly volt?

Boldi Józsefné
Bp., Bánkút u. 30. 1154

...ezen a környéken nem lehet körfűrészlapot kapni, valóban hiánycikk?

Czuk Pál
Tiszafüred, Nyúl u. 25. 5350

...keresem Paul Ilona—Zsille Zsigmondné Keresztszemes hímzések című könyvét újonnan, vagy használtan.

Kulcsár Mária
Bársonyos—Perrát Szoc. Otthon 2883

...Pille nevű forgószékeket vettem levehető, mosható jersey szövettel bevonva —, de miért nem kapható ehhez póthuzat is? Egyszerűbb lenne a gyártó üzemtől beszerezni, mint házilag elkészíteni és oly jó lenne néha cserélni a huzatot a fotelokon.

Malatinszky Nándorné
Kiskunfélegyháza, Bercsényi u. 47. 6100

JÁRJUNK TÖBBET MOZIBA

1 Ahol a gépész cenzúráz

A Corvin mozi 7 órás előadására váltottam jegyet április 8-án, a 2001 Űrodüsszeiához. Hosszú ideig áltám sorba a pénztár előtt és szerencsém volt: 26 forintos jegy helyett sikerült 16 forintost szereznem. Erre az örömre azonban bosszúság következett. Néztem, néztem a filmet, s a vége felé az volt az érzésem, mintha a közepéből hiányoznék egy rész. Vagy félórányi. Már az is gyanús volt, hogy ha az előző előadás 1/2 4-kor kezdődött s 3/4 7-kor ért véget, akkor a következő — az enyém — amely 7-kor indult, hogyan fejeződhetett már 3/4 10-kor be? Amikor előadás után ezeket az aggályaimat elmondtam az egyik jegyszedőnőnek, ő kedvesen felvilágosított, hogy — csakugyan kihagytak a filmből! De hát csak nem veszem zokon? Hiszen a sztori így is jól érthető! Legyek megértéssel az iránt is, hogy ők, a mozi dolgozói reggel félnyolc óta itt vannak, mert reggel jött a P. Mobil együttes, azokat már fogadniok kellett, ezért nem akarnak este féltizenegyig ittmaradni, hanem minél hamarább mennének már haza. De ha nem értettem volna meg a filmet, ő elmesélheti nekem a most le nem vetített rész tartalmát.

Amióta moziba járok, ilyesmi nem történt meg velem. Mit szólnának hozzá a Corvinban, ha legközelebb — válaszul! — csak 12 forintot fizetnék az ő 16 forintos jegyükért, az általuk önkényesen kihagyott filmrész értékét önkényesen levonva a jegy árából? További önkényességük ez a szeletkálás is: a félnégyes előadás nézői még mindent láthattak, csak a 7 órás előadás közönségét rövidítették meg. A délutániak miért jobb gyerekek nálunk?

Mártz Gyöngyi
Bp. Karinthy F. u. 44. 1111

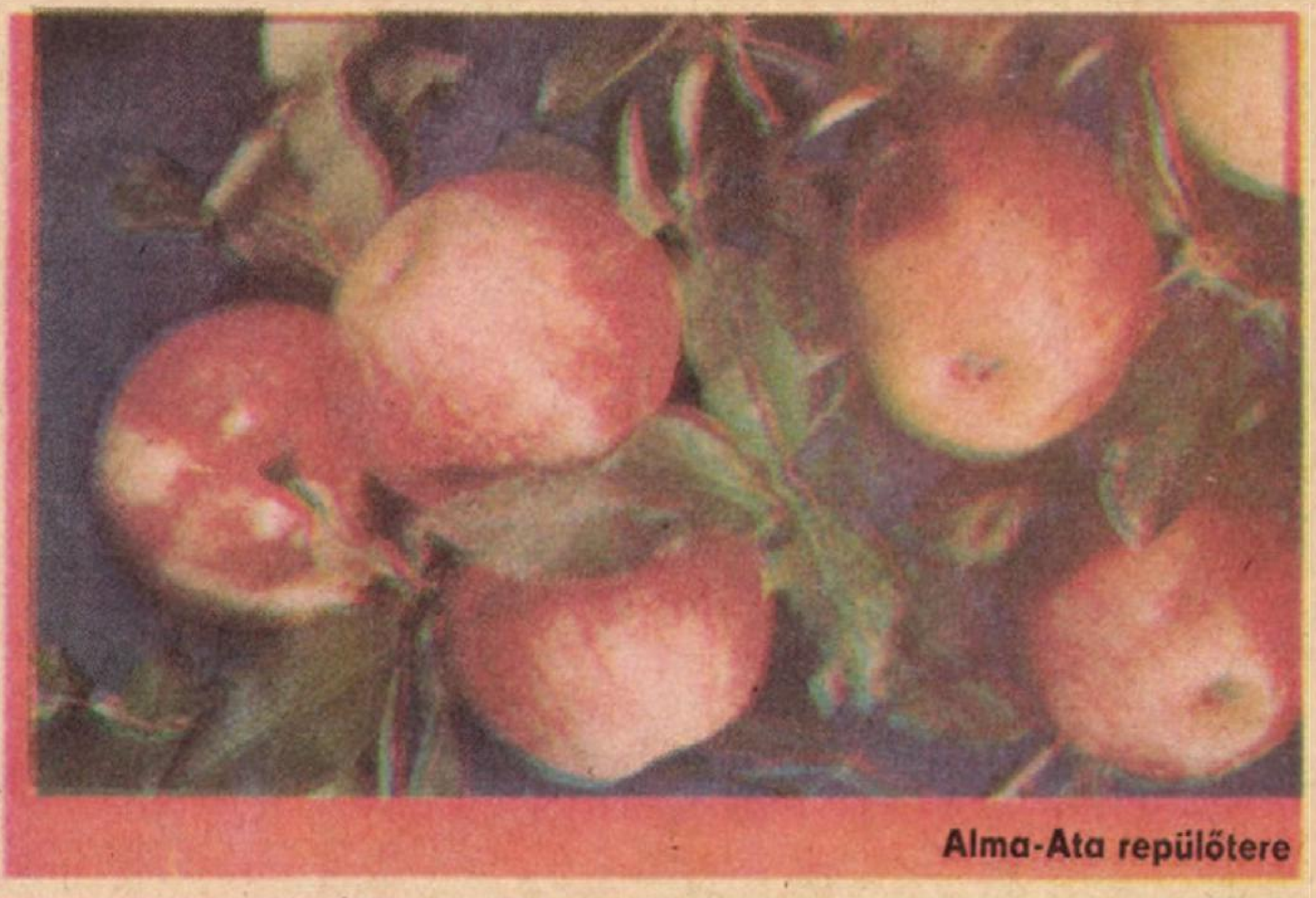
2 Ahol nem lehet leülni

Április 7-én az Urániában megnéztük a Fehér telefonokat. Két jegyünk közül az egyik olyan székre szólt — bal, 19. sor, 6. szék — amelynek csak háttámlája volt, ülőkéje nem. Amikor ezt szóvá tettük, a jegyszedő a falnál vesztegló pótszéket adta oda nekünk. Előadás után figyelmeztettük a pénztárosnőt: a következő előadásokra ne adja el a bal 19/6-os széket, mert „ülhetetlen", nehogy más is úgy járjon, mint mi. Vállát vonogatva közölte: „Már eladtam!" Majd kiderült: nem tőlünk értesült a székhibáról, korábban is tudta („Már szóltunk a lakatosnak, még nem csinálta meg!" — közölte velünk), tehát tudatosan adott el olyan ülőhelyet, amelyre nem lehet leülni. Rövid párbeszédünk után kezét széttárva így szólt: „Mit csináljak?" Mit? Ezt ne!

Takács Erzsébet és **Mester Miklós**
Bp. Bajcsy-Zs. út 19/b 1065

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ezen a képen a repülőtér is alma.

(Az Intourist kiadványában találta Székely Lajos)

8.20: Tíz perc külpolitika
8.33: Az újjáépítés dalai
9.01: Slágermúzeum
10.00: Zenedélelőtt
11.45: Tánczenei koktél
12.33: Édes anyanyelvünk operaáriákat énekel

Édes apafülünk meg hallgatja.

(A Délmagyarország c. lapban fedezte fel Sölét Antalné, sándorfalvi olvasónk)

A bor folyékony marhapörkölt?

(Debrecenben fotózta ifj. Pethő Attila, bojti olvasónk)

Takarítónőt keres a Semmelweis Orvostudományi Egyetem rektori hivatala, középiskolai és gyors-gépírói képzettség szükséges. Jelentk.: a rektori hivatal vezető címére (1085 Bp. Üllői út 26.) beküldött önéletrajzzal.

Ha valaki eddig nem tudta volna mi az a maximalizmus...

(A Magyar Nemzet apróhirdetései között fedezte fel Balla Károly)

Ludas Matyi panaszkönyve

TEJESKÁVÉ

Szépen sütött a zsenge tavaszi nap, boldogan hullámzott a jó időtől jókedvű tömeg a sétálóutcán, amikor a Kígyó utcán lefelé ballagva, mi is a sarkára értünk. Itt jutott eszébe a feleségemnek: „Tejeskávét innék!", s magam is szívesen csatlakoztam az elhatározáshoz. Bementünk hát a sétáló Váci utcán legközelebb levő, Rémy Martin-hez címzett eszpresszóba, hogy elképzelésünket valóra váltsuk.

A Rémy Martin azonban nem kínál vendégeinek tejeskávét. Még külön kérésre sem.

Tovább sétálva a sétálóutcán, nem messze innen, a Muskátli van a legközelebb. Tejeskávét azonban ott sem szolgálnak fel. Itt még indoklást is kaptunk a pincérnőtől, minthogy az elutasító határozatot némi morgolódással vettük tudomásul. Tehát: nem vagyunk mi cukrászda, csak eszpresszó, mondták a Muskátliban. Ki hitte volna, hogy valaminő vallási előírások, etikettszabályok teszik tabuvá a tejeskávét egy — elsősorban kávét kínáló — eszpresszóban? Hol az a vendéglátóipari főiskolai disszertáció — most már kíváncsivá tettek! —, amelyből részletesen megtudhatnám: miért isten és ember elleni bűn teljeskávét felszolgálni egy kávécsárdában, azaz eszpresszóban?

Harmadiknak az Anna következett, mondanom sem kell, hogy azonos eredménnyel. Amikor — négyes számú próbálkozás — innen a Kristóf téri Finom Falatba mentünk át, eszembe jutott az anekdota a Népszabadság egykori főmunkatársáról, néhai György István kollégámról, aki sokat (gyakran bírálóan) foglalkozott volt a vendéglátóiparral. Így aztán egy este, amikor betért a Mátyás pincébe, a pincér e szavakkal sietett az asztalához: „Vacsorázni tetszik, szerkesztő úr, vagy csak glossza lesz?!"

A Finom Falatban is zordul elzárkóztak a tejeskávénak még a gondolatától is —, de hogy mégse csak glossza (bíráló, morgolódó, lesújtó kritikai csipkelődés) legyen ez az írás, tejeskávé helyett, az igazság kedvéért meg kell mondanom: sétánk happy enddel végződött!

Az ötödik helyen — a Vörösmartyban, amelyet hajdanában, amikor még mindenütt volt tejeskávé, Zserbónak neveztek — tejeskávét is hoznak a vendégnek, ha azt rendeli.

Barabás Tamás

HIGIÉNIA ÉS TAKARÉKOSSÁG

Az önkiszolgáló étterem homályos sarkában, a mellékhelyiségek előtt egy öreg pincér ül, előtte az asztalon nagy tornyokban papírszalvéta. Kezében kenyérszeletelő kés. Kicsit már ügyetlen, reszkető kezeivel simítgatja, kettévágja, majd egymásra hajtva újra szétvágja a könnyen szakadó, rossz minőségű, olcsó kis papírszalvétákat. Közben sűrűn nyálazza az ujjait, mert mindúntalan összetapad a vékony selyempapír. Tenyere élével többször is végigsimítja, majd nyálas ujjai között adja meg még akkurátusan a papírdarabka szabályos háromszögletű formáját.

Véletlenül ismerem az öreget. Ráköszönök.

— Mi újság Géza bácsi? Mit szorgoskodik itt?

Fanyarul sandít föl rám. Láthatólag nincs ínyére ez a munka.

— Tetszik tudni önkiszolgálók lettünk, nem jár a vendégnek egy teljes, egész szalvéta. Valamit azonban mégis muszáj nekik adni, mert ugyebár a higiénia . . .

Nem tudom, hogy mennyi egy ilyen papírszalvéta ára ebből a legolcsóbb fajtából, nem tudom, mennyi Géza bácsi órabére, de azt látom, hogy a vendégek 5—6 darabot markolnak föl ezekből a selyempapírkákból, mert azok összetapadnak s mert egy-két darab semmilyen célra sem elegendő.

Ezenkívül azt is látom, hogy mivel Géza bácsi kissé meg van hűlve, sok-sok millió baktériumot tapaszt e csöpp papírfecnikre. Persze azt is tudom, hogy takarékoskodnunk kell a papírral, mert különben — nem lesz újságpapír sem — akkor pedig ez a kis észrevételem se jelenhetik meg.

Géza bácsi tehát továbbra is hajtogat, vág és simít a kulturált vendéglátás, a magas színvonalú higiénia s az ésszerű takarékosság nagyobb dicsőségére.

Gyapay Iván

NEM RAGAD . . .

Ismeretes, hogy a Toshiba keze alá simuló új borítékok, levelezőlapok kerültek forgalomba. A változások szembetűnőek — a feladó a bal alsó sarokból a felsőbe került, három függőleges vörös csík telepedett a borítékra és üres kockák az irányítószám elhelyezésére —, ami nem változott, azt csak később vesszük észre. Azt ugyanis, hogy ezeket az új típusú borítékokat épp úgy nem lehet leragasztani, mint a régieket.

Új korszakot jelent-e a „toshibásodás" csakugyan? A postának talán újat — a lakosság maradhat régi bosszankodásánál.

(f. i.)

BEVÁSÁRLÓNAP

— Öreg este van, fiam, nem veszünk semmit, mert lekéssük a tévét!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A hajóról észreveszik, hogy egy ember úszik a nyílt tengeren.

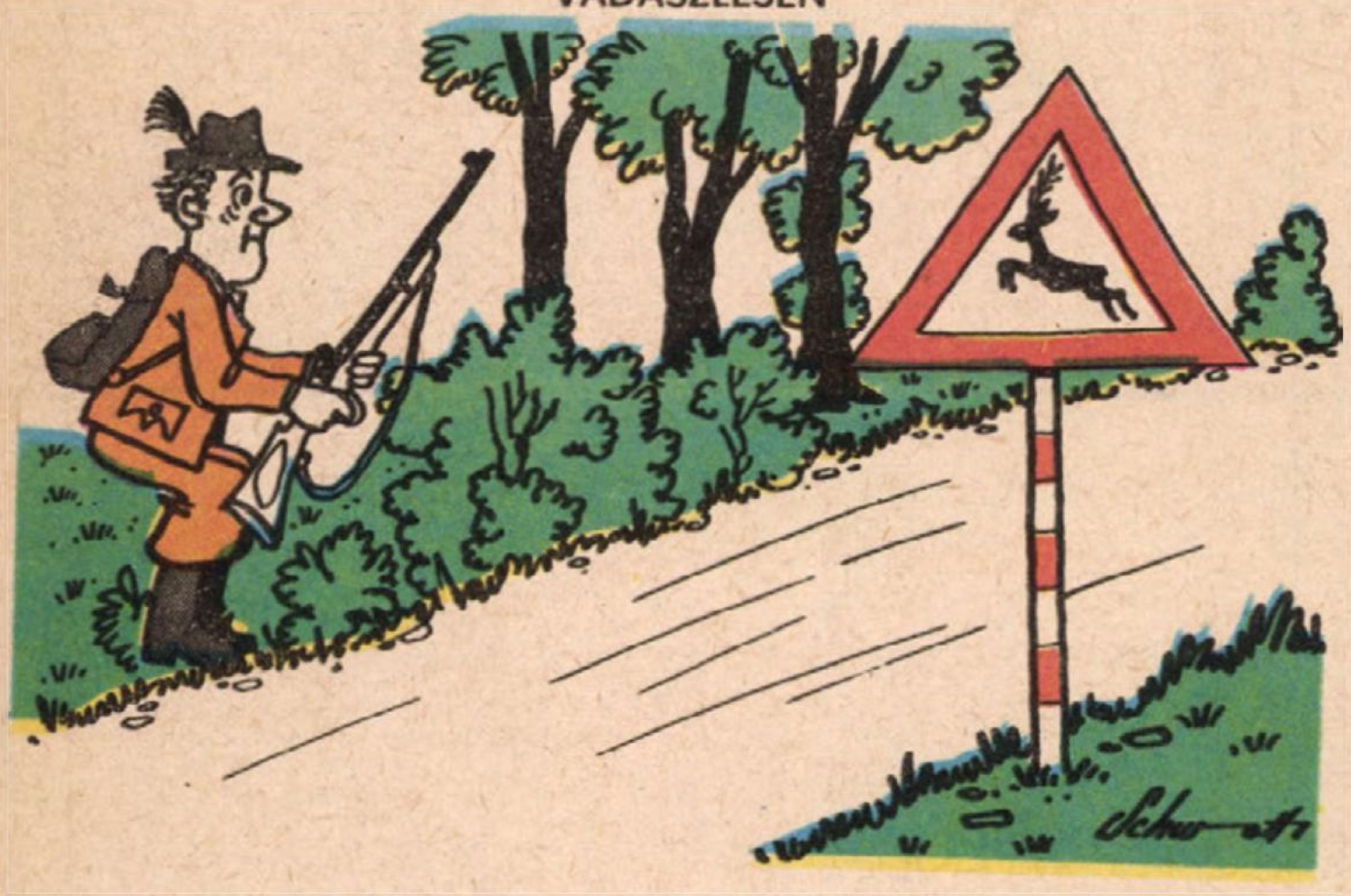
— Hé, ne izguljon — kiáltják neki a megafonon át —, rögtön leengedjük a mentőcsónakot.

— Nem kell — legyint az úszó —, inkább azt mondják meg, hogyan jutok el Liverpoolba?

— Ússzon egyenesen még három napig, és pénteken forduljon balra!

VADÁSZLESEN

BALJÓS ELŐJEL

– Pistike, mindig kilépsz a sorból! Mi lesz veled felnőtt korodban?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 79.2308/2-19 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

AZ ÁPRILISI (4. SZÁM) LUDAS MAGAZIN KERESZTREJTVÉNYÉNEK MEGFEJTÉSE:

„Aki a pázsitra lép, büntetést fizet, csoportoknak előnyös átalány."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Gruber János, Budapest Család u. 42. 1039

Tőzsér Mónika, Farmos, Jászberényi u. 686. 2765

Kovács Mihály, Majosháza, Petőfi u. 12. 2339

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OPTIMISTA

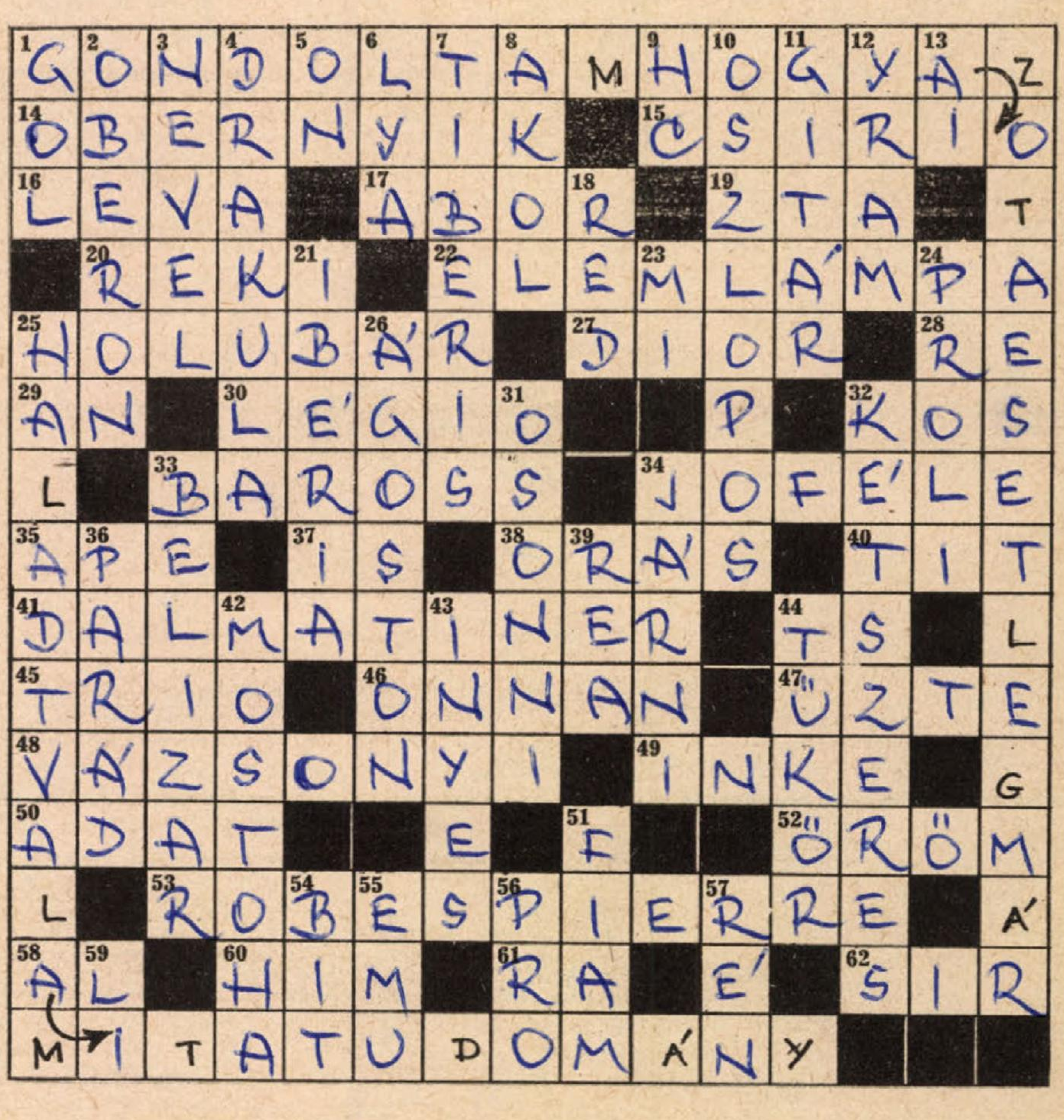
— Dohányzik? — kérdi Kemecseitől az orvosa. — Igen. — Nem megmondtam egy félévvel ezelőtt, hogy abba kell hagynia? — hangzik az újabb kérdés. És a válasz: Vízszintes 1. — függőleges 25. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 14-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapeset 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A magyar társadalmi dráma egyik úttörője (Károly, 1815—1855)
15. Egészségére! (koccintásnál)
16. Bolgár pénzegység
17. Gárdonyi Géza hajdan nagysikerű színműve
19. A puszta egyik fele
20. Vissza: kettős áldás
22. Világítási eszköz
25. Cseh vitéz, akit Toldi Miklós legyőzött
27. Francia parfüm-márka
28. A rénium vegyjele
29. A 46. vízssz. vége
30. A régi rómaiaknál a legmagasabb katonai egység
32. Hím állat
33. A dualizmus korszakának kiemelkedő gazdaságpolitikusa (Gábor, 1848—1892)
34. Finom anyagból való, kitűnő minőségű
35. A. P. E.
37. Kötőszó
38. Iparos
40. Ismereteket terjesztő intézmény
41. Fehér szőrű, fekete pettyes kutya
44. T. S.
45. Három tagból álló együttes
46. Helyhatározó
47. Kergette, hajszolta
48. A Wekerle-kormány reakciós igazságügy-minisztere volt (Vilmos)
49. Kitűnő színművészünk (László)
50. A statisztika „anyaga"
52. Vidámmá teszi az embert
53. A francia forradalom egyik kimagasló alakja
58. Az alumínium jele
60. Nem nőstény
61. Helyrag
62. Ahonnan nincs visszatérés

FÜGGŐLEGES

1. Labda a kapuban
2. A Szentivánéji álom egyik alakja
3. Illemre, ismeretekre oktat
4. Vérszopó rémalak
5. Fém
6. Idegen női név
7. Róma folyójának ókori neve
8. Istállószerű épület
9. H. C.
10. A klub vagy testület fontos személyének jelzője
11. Húros hangszer
12. Vissza: angol Mária
13. A. I.
18. Vörös — angolul
21. Általában Európa délnyugati része értendő rajta
23. Személyes névmás
24. A proletár hajdani gúnyneve
26. Férfinév
31. Lábujjhegyen lopakodni
32. Más szóval: dupla
33. Germán származású bizánci hadvezér
34. Menni
36. Gyógyüdülőhely a Mátrában
39. Női (latin) név az ókorban
42. A zord időjárás
43. ... mester (kiváló szakács)
44. A valóságot mutatja
51. Fiatal fiú megszólítása
54. ... umen (útburkolat)
55. Futómadár
56. A kontra ellentéte
57. Szarvasfajta
59. A lítium jele

SZAKSZERŰ VÁLASZ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Hogyne kérem, csak tessék közölni, hogy hány személyre parancsolja."

200—200 forintot nyert:

Várhegyi Jánosné, 3534 Miskolc, III., Könyves K. 29.

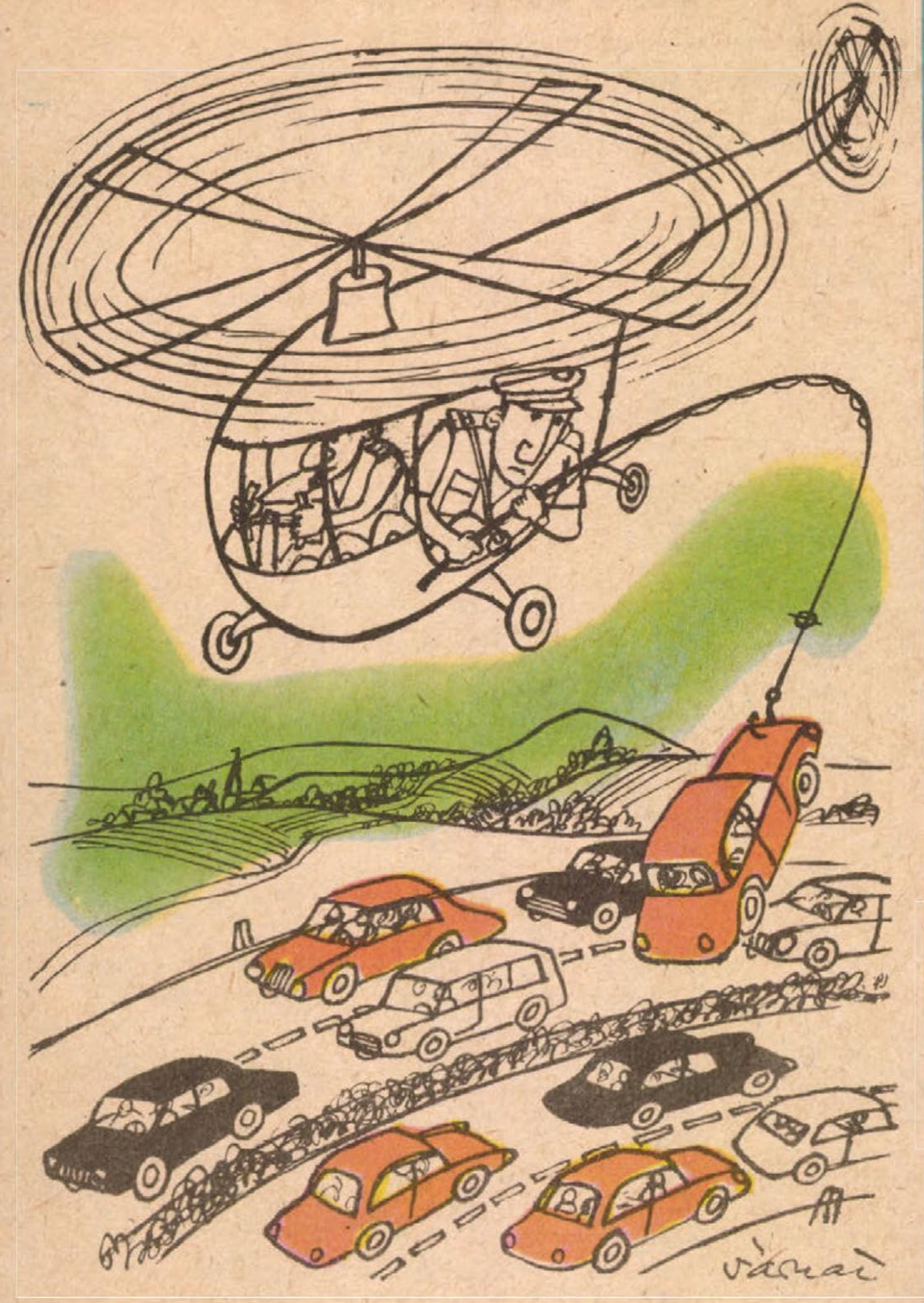
Földvári Lászlóné, Bp. XIII., Reitter F. u. 128. 1131.

Sóki Ferenc, Apátfalva, Liget u. 16. 6931.

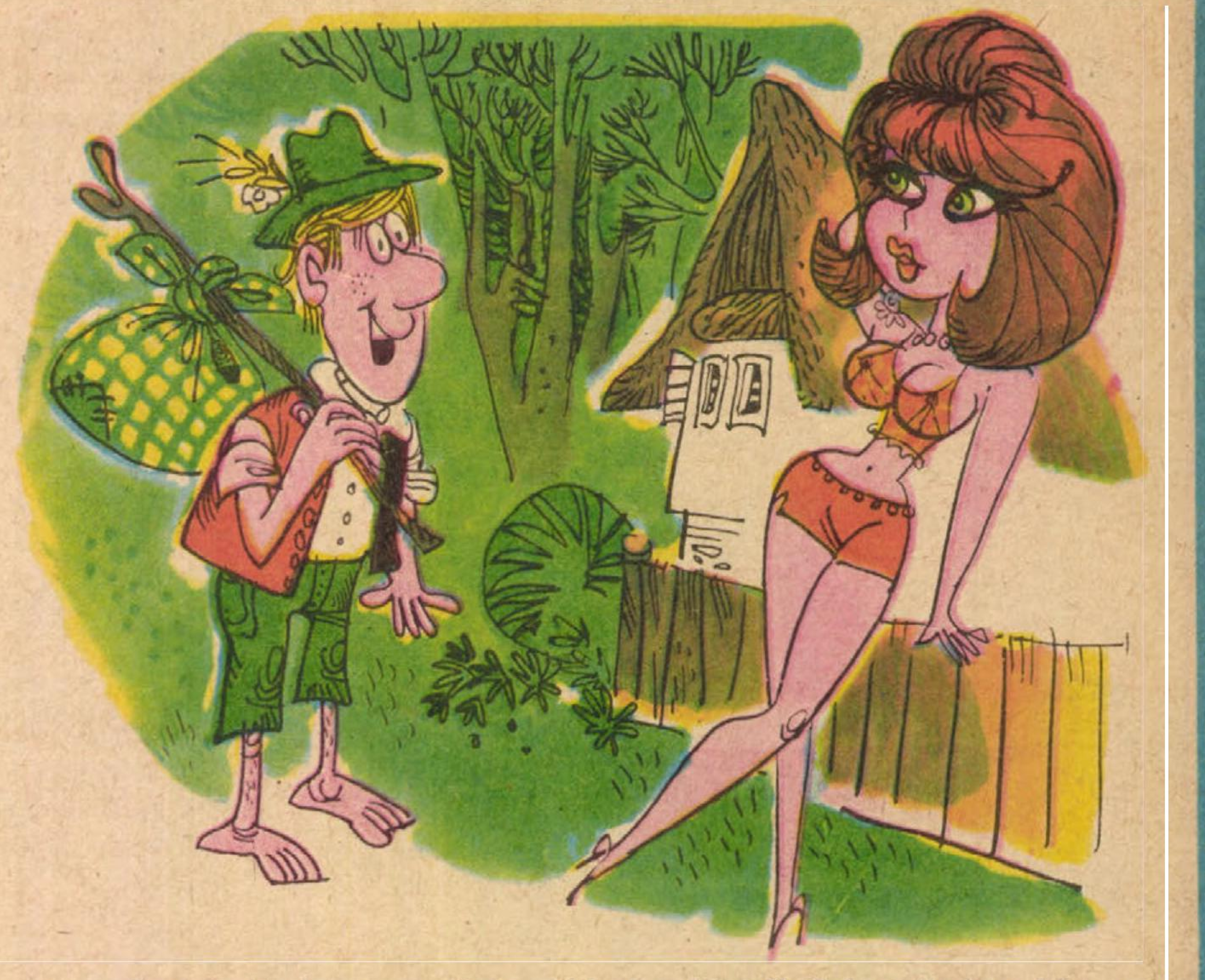
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

LÉGI ELLENŐRZÉS

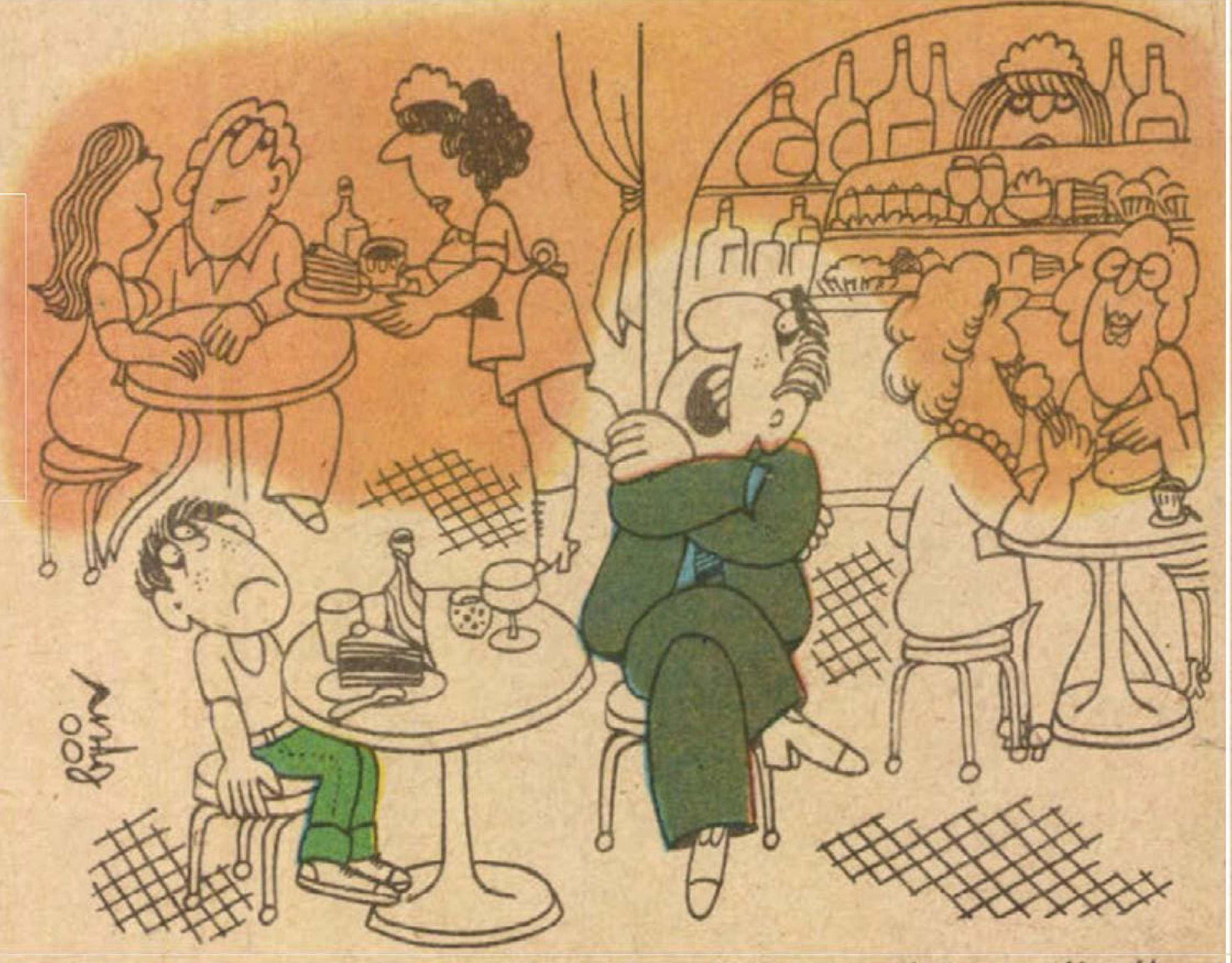
MODERN MESE

– Szerencséd, hogy nem öreganyádnak szólítottál. Ezért teljesítem három kívánságod!

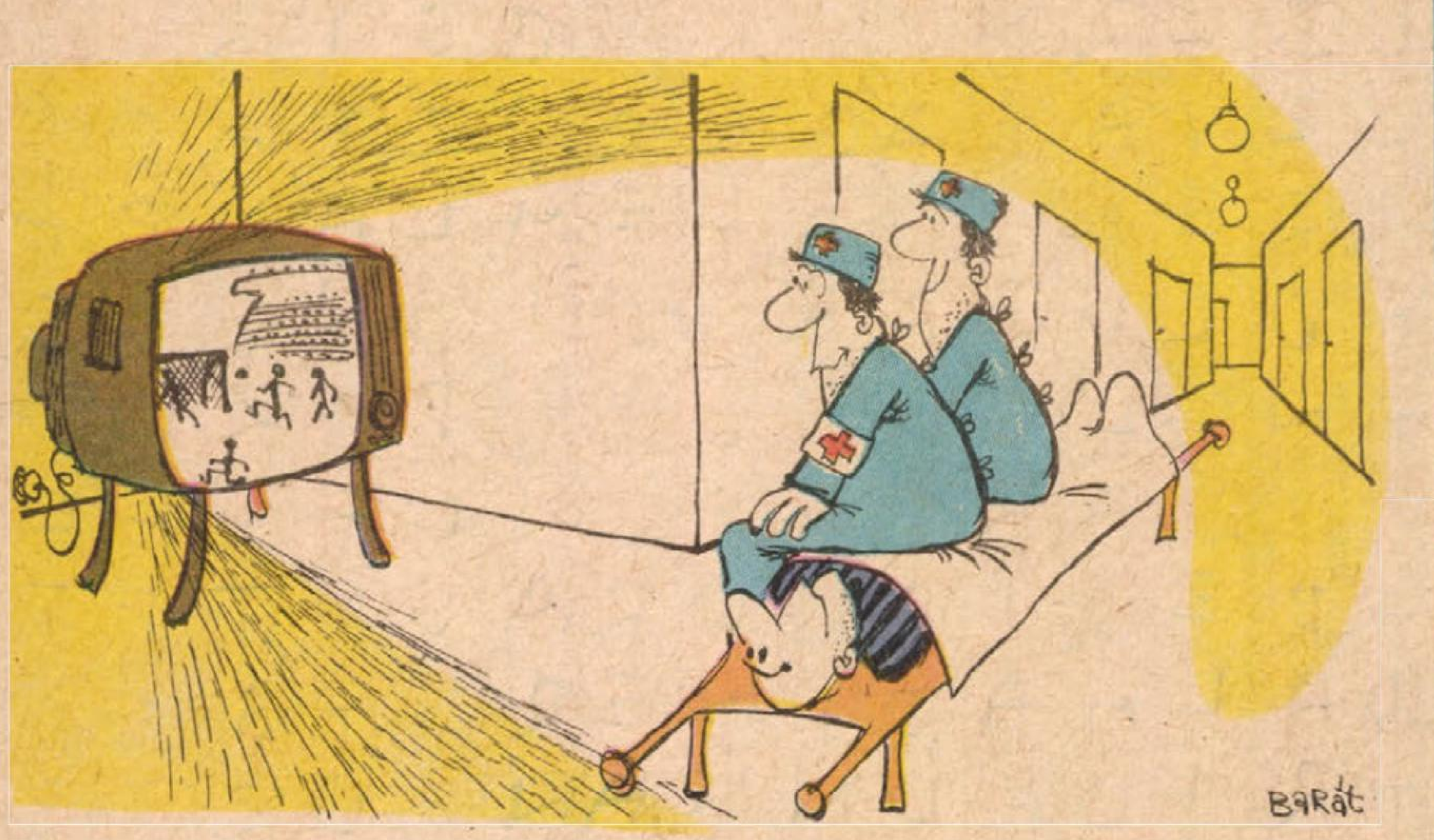
Ludas Matyi

VASÁRNAPI APUKA

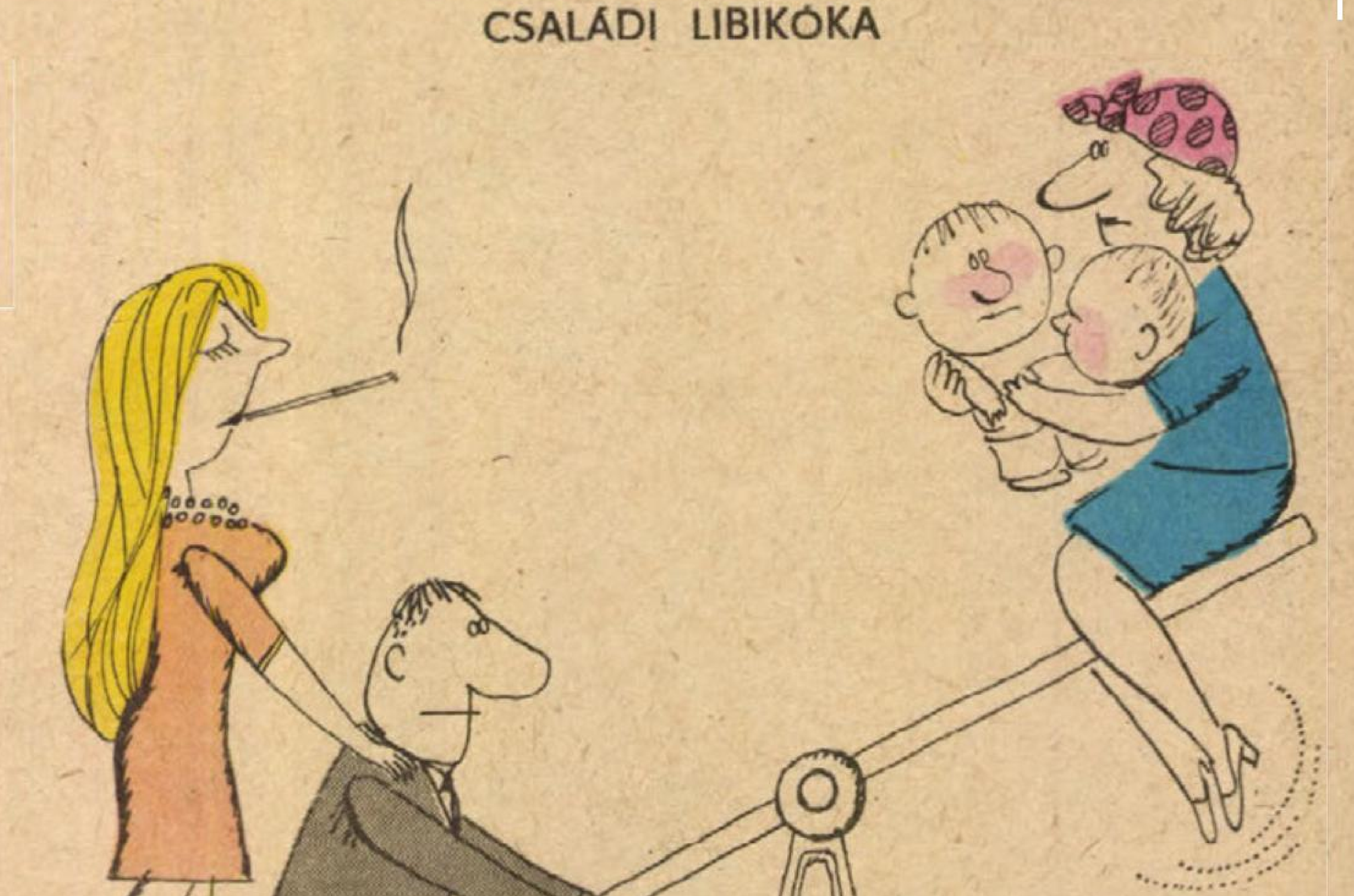

– Na, most sorold fel szépen kisfiam, miket mesél rólam az anyád egész héten!

MEGSZÁLLOTT SZURKOLÓK

CSALÁDI LIBIKÓKA

NYELVOKTATÁSUNK ELMARADÁSA

